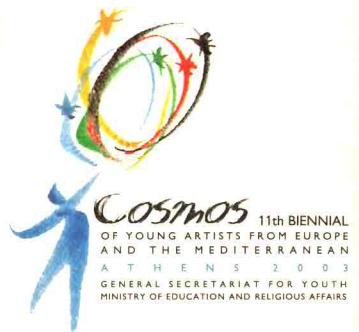

003

ΙΟΥΝΙΟΥ/JUNE

ΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
YOUNG ARTISTS OF EUROPE AND THE MEDITERRANEAN COUNTRIES

COSMOS 11th BIENNIAL
OF YOUNG ARTISTS FROM EUROPE
AND THE MEDITERRANEAN
ATHENS 2003
GENERAL SECRETARIAT FOR YOUTH
MINISTRY OF EDUCATION AND RELIGIOUS AFFAIRS

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΔΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥ Μ. ΚΑΡΕΚΛΑ

Η πολυτιμότερη κατάθεση κάθε λαού στην «πινακοθήκη» της ανθρώπινης ιστορίας είναι ο πολιτισμός του, προϊόν μιας συλλογικής και αιδιάλειπτης μέσα στο χρόνο ώσμωσης ιδεών και εμπειριών που αναπτύσσονται, εξελίσσονται και μεταπλάθονται κατά την ιστορική του πορεία.

Το ιστορικό αυτό γίγνεσθαι διαπλάθει τη συλλογική συνείδηση και ιδιοσυγκρασία, που αποτελεί τον πυρήνα κάθε δημιουργικής έκφρασης.

Η Κύπρος, στο μεταίχμιο τριών ππείρων και πολιτισμών, ανέπτυξε, από τα αρχαία χρόνια, μια ιδιαίτερη πολιτισμική φυσιογνωμία, η οποία επιβίωσε μέσα στους αιώνες. Αφομοιώνοντας, συνδυάζοντας και ταυτόχρονα εμπλουτίζοντας, μέσα στη χοάνη του ιστορικού χρόνου, πλήθος διαφορετικών πολιτισμικών επιδράσεων, η μικρή μας χώρα παρήγαγε κι εξακολουθεί να παράγει δείγματα ενός πλούσιου πολιτισμού, αρχετυπικού και παράλληλα ανοιχτού στο ιστορικό γίγνεσθαι – ενός πολιτισμού θηρευτή του ουσιώδους.

Οι νέοι καλλιτέχνες που θα μας εκπροσωπήσουν εφέτος στην Μπιενάλε Αθηνών έχουν επιλεγεί, έπειτα από παγκύπριο διαγωνισμό, από Ειδικές Επιτροπές που σύστησε το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού. Αποτελούν, θα μπορούσε να πει κανείς, ένα μικρό, μα αντιπροσωπευτικό δείγμα της νέας γενιάς Κυπρίων καλλιτεχνών.

Η Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών μπορεί να χαρακτηριστεί, χωρίς καμιά επιφύλαξη, ως ένα από τα σπουδαιότερα θέατρα εκφοράς της σύγχρονης καλλιτεχνικής γλώσσας, αφού σ' αυτήν συμμετέχουν γύρω στους χίλιους νέους καλλιτέχνες από διαφορετικές χώρες.

Χαιρετίζω το θεσμό της Μπιενάλε που δίνει αυτήν την πολύ σημαντική ευκαιρία στους νέους καλλιτέχνες της Νότιας Ευρώπης και των χωρών της Μεσογείου και εύχομαι η εκδήλωση να αποτελέσει μια πραγματική γιορτή της νέας δημιουργίας, μέσα από την οποία θα γεννηθούν συνεργασίες, ανταλλαγές, ώριμοι προβληματισμοί και, γιατί όχι, νέα καλλιτεχνικά ρεύματα και τάσεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ / CONTENTS

Χαιρετισμός Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού Δρος Πέτρου Μ. Καρεκλά /

Address of the Permanent Secretary of the Ministry of Education and Culture, Dr. Petros M. Kareklas

“Η Εικαστική Συμμετοχή της Κύπρου στην Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών”, της Έλενας Χριστοδούλιδου /

Ιστορικού Τέχνης, Επιτρόπου της Έκθεσης /

“The Participation of Cyprus in the Field of Fine Arts in the Biennale of Young Artists”,

Elena Christodoulidou, Art Historian, Curator

ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ / ARTISTS' TEXTS

Δημήτρης Νεοκλέους / Dimitris Neokleous

Φάνος Κυριάκου / Phanos Kyriakou

Δημήτρης Ρούσος / Dimitris Rousos

Γιώργος Τσαγγάρης / Yiorgos Tsangaris

Ιωάννα Λουκά / Joanna Louca

Μαρία Θωμά / Maria Thoma

Αλεξάντρα Βάγιερσταλ / Alexandra Wainerstall

Loop Project

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ / BIOGRAPHICAL NOTES

Δημήτρης Νεοκλέους / Dimitris Neokleous

Φάνος Κυριάκου / Phanos Kyriakou

Δημήτρης Ρούσος / Dimitris Rousos

Γιώργος Τσαγγάρης / Yiorgos Tsangaris

Ιωάννα Λουκά / Joanna Louca

Μαρία Θωμά / Maria Thoma

Αλεξάντρα Βάγιερσταλ / Alexandra Wainerstall

Loop Project

01 / 08

10 / 33

35 / 42

Η ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ ΜΠΙΕΝΝΑΛΕ ΝΕΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Κάθε αναφορά σε νέα γενιά καλλιτεχνών, στο πλαίσιο της εν γένει εθνικής ανάπτυξης των τεχνών, πρέπει να θεάται υπό το πρίσμα μιας φορμαλιστικής και νοματικής διαφοροποίησης των δημιουργικών της καταθέσεων σε σχέση με αυτές των προηγούμενων γενεών. Απαιτεί, επίσης, τεκμηρίωση, μέσω της ανάπτυξης ενός καινούριου εικαστικού λεξιλογίου και, βεβαίως, της μετατόπισης της πορείας της τέχνης, από μια εν ενεργείᾳ κατάσταση σε μια εν δυνάμει αλλαγή πλεύσης.

Αναφερόμενοι στη σύγχρονη κυπριακή τέχνη, σε μια προσπάθεια περιοδολόγησή της, θα μπορούσε κανείς να αντικρίσει, μέσα στην κοινωνική και καλλιτεχνική ιδιαιτερότητά της, την περίοδο των τελευταίων δεκαπέντε ετών, εντοπίζοντας τις τάσεις και τα χαρακτηριστικά που τη διακρίνουν. Υπό αυτό το πρίσμα, μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς τους δημιουργούς που έδρασαν και που συνεχίζουν να δρουν την περίοδο αυτή, ως «εκπροσώπους της Νέας Κυπριακής Τέχνης». Και αυτό, πάντα με δεδομένο τον προβληματισμό, αν η υπό επισκόπηση τέχνη ή καλλιτεχνική περίοδος έχει πραγματικά να προτείνει οποιαδήποτε καινοτομία ή πρωτοτυπία, ή, ακόμη, αν μπορούμε να απαντήσουμε με σιγουριά ή με επιφύλαξη στο ερώτημα γιατί από τις κατατάξεις αυτές απουσιάζουν οι διαχρονικές καταθέσεις.

Πρέπει, ταυτόχρονα, να δεχτούμε ότι δομικές και φορμαλιστικές αλλαγές που να ανατρέπουν την ίδια την έννοια της οπτικότητας σήμερα είναι δύσκολο να υπάρξουν, κυρίως σε σύγκριση με τις πρωτοπορίες του μεσοπολέμου και των «νέων πρωτοποριών» των δεκαετιών του '60 και '70.

Ενδεχομένως να δικαιώνεται η άποψη ότι καινοτομία στην τέχνη είναι ο τρόπος που ο καλλιτέχνης συλλαμβάνει και εκτελεί την ίδεα και το έργο, καθώς επίσης και το κατά πόσο αυτό λειτουργεί, μέσα από το ίδιο το εργαλείο της εικαστικής έκφρασης, ως ένα «δοκίμιο» της σύγχρονης πραγματικότητας.

Στο ίδιο πλαίσιο, δεδομένη είναι, επίσης, η άμβλυνση των κάθετων πολιτισμικών διαφορών, που χαρακτηρίσαν τη διεθνή κοινωνία μέχρι και τα μέσα του περασμένου αιώνα, καθώς οι ανθρώπινες πράξεις και οι τρόποι συμπεριφοράς παρουσιάζουν ομοιότητες και κοινά γνωρίσματα που διακρίνονται μόνο σε σχέση με τις ορατές γεωγραφικές ιδιαιτερότητες. Ετσι, είναι ενδιαφέρον να δούμε, πώς, μέσα από ένα κοινό γλωσσικό ή εκφραστικό εργαλείο μεταβιβάζονται διαφορετικά πνευματικά περιεχόμενα, αναδεικνύοντας τη διαφορετικότητα μέσα από την ενότητα, ή το αντίστροφο.

Η Μπιεννάλε Νέων Καλλιτεχνών, ως ένα σταυροδρόμι συνάντησης των νέων δημιουργών, μεταφέρει και προβάλλει εικόνες του σύγχρονου ανθρώπου μέσα από την καλλιτεχνική δημιουργία. Μέσα από την αυτονομία των έργων που προτείνονται, αναδύεται, ως επί το πλείστον, μια πολυδιάστατη, σύγχρονη προσέγγιση της διασπασμένης κοινωνικής πραγματικότητας και της υπέρβασης του εγώ υπέρ μιας καλώς νοούμενης παγκοσμιότητας.

Οι νέοι Κύπριοι καλλιτέχνες που συμμετέχουν στην Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών δε επερνούν το 30όν ετος της ηλικίας τους. Πρόκειται για καλλιτέχνες που έχουν πραγματοποιήσει σπουδές εκτός Κύπρου, σε σημαντικά κέντρα ανάπτυξης της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Μέσα από τα έργα τους, τα οποία χαρακτηρίζει, μεταξύ άλλων, η έρευνα, ο προβληματισμός, ο πειραματισμός, το χιούμορ και η φρεσκάδα, αναδύεται η έντονη προσπάθεια για απελευθέρωση εσώτερων, ψυχόρυμπων διεργασιών. Ταυτόχρονα, προβάλλει μέσα από τη σμίλευση των αντιθέσεων μεταξύ του

«πραγματικού» και ενός υποκειμενικού, παράδοξα αποκρισταλλώμενου στην κυπριακή πραγματικότητα και παράδοση, στοιχείου, μια τοπική και συνάρματη παντική συνισταμένη του ασυνειδήτου.

Στον τομέα των εικαστικών τεχνών εφέτος θα εκπροσωπηθούμε με δύο καλλιτέχνες. Τον Δημήτρη Νεοκλέους και τον Φάνο Κυριάκου.

Ο Δημήτρης Νεοκλέους, μέσα από τις κατασκευές του αποπειράται τη μετατόπιση της καλλιτεχνικής ευαισθησίας από εργαλείο αισθητικής τέρψης, όπως την έχει σε μεγάλο βαθμό μετατρέψει η εμπορευματοποίηση και η αστικοποίηση της τέχνης, στη διάσταση εκείνη που το έργο τέχνης διεκδικεί έναν καθαρό λόγο στο ευρύτερο πεδίο της κοινωνίας. Το έργο, παραμένοντας πρόταση τέχνης, λειτουργεί και ως μέσον επικοινωνίας.

Η συμμετοχή σε μια κατάσταση έργου και η εμπειρία της διάρκειας αλλάζουν ριζικά το χώρο της τέχνης, για να τον μετατρέψουν σε ζωντανό, κοινωνικό μέσο συνδιαλλαγής. Οι γλυκές - χιουμοριστικές κατασκευές του Δημήτρη Νεοκλέους, ως το επιχρυσωμένο χάπι της υπαρχίας μας κενότητας, μορφοποιούν την απόλυτη υποδούλωση του σύγχρονου ανθρώπου στην κοινωνία της υπερκατανάλωσης.

Η απαξίωση του αντικειμένου ως έργου τέχνης φέρνει σε κρίση τον παραδοσιακό ρόλο της τέχνης, για να δώσει το πρωτείο στην ιχνηλάτηση των τρόπων με τους οποίους ο καλλιτέχνης αποφασίζει να αποτυπώσει τη σχέση που θα διαγραφεί ανάμεσα στην οπτικότητα και τη διαπλαστική λειτουργία του έργου στο επίπεδο του κοινωνικού. Το παράδειγμα της αναπαράστασης υποχωρεί και σημασία αποκτά η συμμετοχή του θεατή στο εν εξελίξει έργο.

Η δυνατότητα αλλαγής της έκβασης του έργου, εξαιτίας της εμπλοκής του θεατή σ' αυτό, ανατρέπει τη θεαματική του διάσταση και το μετατρέπει σε αμφίδρομο σύστημα συμπεριφοράς, αποκτώντας ένα ιδιαίτερο φορτίο επικοινωνιακής έντασης.

Στο έργο εγκαταλείπεται η εικόνα υπέρ της αισθητηριακής πρόσληψης μέσω της αφής, της οσμής και της γεύσης.

Η τέχνη του Δημήτρη Νεοκλέους έχει μιαν ανεξάρτητη μα και εν δυνάμει συναρτημένη ύπαρξη με το ακροατήριό της. Η αδυναμία πρόβλεψης της αντίδρασης του θεατή απέναντι στο έργο και οι πιθανές επιλογές του συνεισφέρουν στην υλοποίηση, θα έλεγε κανείς, μιας μορφής του χάους.

Τα έργα του Νεοκλέους λειτουργούν πολύτροπα, για να καταδείξουν και να καταγγείλουν τον παράλογο εθισμό και την υποδούλωση του χρήστη, λόγω κατάχρησης, στον κόσμο των υλικών αγαθών και στην εξουσία του. Η αυθεντική στιγμιαία δράση και η ενέργεια της τέχνης του χώρου γίνεται, έτσι, εικόνα τεχνητή που αναγορεύεται σε έργο τέχνης.

Ο Φάνος Κυριάκου με τις συνθέσεις του πραγματοποιεί μιαν επίθεση στο ναρκισσισμό της εποχής μας. Θα μπορούσε κανείς να συγκρίνει την με τις καθαρές προθέσεις των πρώτων υπερρεαλιστών καλλιτεχνών, που μέσω της «ένοχης σεξουαλικότητας», του ασυνειδήτου, του παραλόγου και του άμορφου προκάλεσαν το λάγνο και φιλάρεσκο μάτι της αστικής κοινωνίας.

Τα έργα του αναδεικνύουν ένα κρυπτογραφικό, συμβολικό περιεχόμενο αλλά και την αποδόμησή του, όπου η φύση, αναγόμενη, θα μπορούσε να πει κανείς, σε αποστάσματα ενός έκπτωτου 'παραδείσου', αποτελεί έναν κρυφό μαγικό μικρόκοσμο, ιδωμένο μέσα από το πρίσμα μικροσκοπικών φακών. Η γλυπτική εικονοποίηση του Φάνου Κυριάκου καθίσταται έτσι μεταφορική, απρόβλεπτη, ποιητική, και μυστηριώδης συνάρματη.

Φύση και τέχνη συντίθενται και μεταλλάσσονται σε ένα πρωτότυπο δίπολο, αποδεσμεύοντας ένα ακαθόριστο στοιχείο απειλής.

Ο καλλιτέχνης αντιμετωπίζει με σκεπτικισμό και δυσπιστία την ωραιότητα των κομψών και αισθητικά αποδεκτών γλυπτικών συνθέσεων. Οι φόρμες του μοιάζουν να ξεγλιστρούν από το πλαίσιο της οργανικής ύλης και να βιθίζονται στο χθόνιο μαύρο. Ο καλλιτέχνης δεν αναζητά τη φαινομενική γλυπτική σύμφυρση της αφής και της όρασης, αλλά εισχωρεί στην αθέατη πλευρά των πραγμάτων, τα οποία μοιάζουν να αναδύονται από το σκότος. Επινοεί έναν ιδιόμορφο προσωπικό διάκοσμο αμφίσημων σχημάτων, έμμονων εντυπώσεων και φαντασιώσεων, με διαφορετικά νοηματικά επίπεδα.

Γνωρίζοντας, λοιπόν, ότι η ίδια η ύπαρξη του έργου εμπειρίεχε το σπέρμα του τρόμου και του δέους, ο Φάνος Κυριάκου παίζει και απολαμβάνει την αμπχανία που αυτά προκαλούν στο θεατή.

Οι εξωτερικές σχέσεις και οι οργανικές τους συνδέσεις αποκαλύπτονται σταδιακά ως ανεξάρτητες, διφορούμενες οντότητες, για να επιβεβαιώσουν, στο τέλος της δημιουργικής συναλλαγής με το θεατή, την ανατρεψιμότητα της υπόστασής τους, αλλά και την επίταση της διαμάχης ανάμεσα στην ισορροπία και την ανατροπή της, διαστέλλοντας έτσι την αποδεκτή τάξη πραγμάτων.

Έλενα Χριστοδουλίδου
Ιστορικός Τέχνης
Επίτροπος της Κύπρου στην Μπιεννάλε Νέων

ADDRESS BY THE PERMANENT SECRETARY OF THE MINISTRY OF EDUCATION AND CULTURE DR. PETROS M. KAREKLAS

The most valuable deposition of every nation in the gallery of world history is its culture, the product of a collective and continuous osmosis of ideas and experiences which develop and evolve, to be reshaped during the course of history. This process moulds our collective conscience and idiosyncrasy, which constitute the core of every creative expression.

Cyprus, at the crossroads of three continents and cultures, developed, from ancient times, its own distinctive cultural physiognomy, which survived through the ages. Assimilating, blending with, and at the same time being enriched by the plethora of different cultural influences, in the melting pot of history, our small country produced and continues to produce examples of a rich culture, archetypal and, simultaneously open to changes through time - a culture in pursuit of the essential.

The young artists who will represent Cyprus this year at the Athens Biennale have been chosen, following a pancyprian competition, by Special Committees set up by the Ministry of Education and Culture. They comprise, one could say, a small but representative sample of the new generation of Cypriot artists.

The Biennale of Young Artists can be characterized as one of the most significant platforms for the expression of contemporary artistic creation, with the participation of approximately 1,000 young artists from different countries.

I welcome the institution of the Biennale which gives this unique opportunity to young artists from Southern Europe and the Mediterranean countries to present their work, and I hope that the event will constitute a true celebration of youthful creation, through which will be born a spirit of collaboration and exchange, mature speculation and, why not, new artistic directions and tendencies.

CYPRUS' ARTISTIC PARTICIPATION IN THE BIENNALE OF YOUNG ARTISTS

All references to a new generation of artists, in the context of the broader national development of the arts, must be seen in the light of a formalistic and notional diversification of their creative depositions, in relation to those of previous generations. Such references must also be documented, through the development of a new plastic vocabulary and, of course, the shift of art's course, from an active state to a potential change of direction.

When referring to contemporary Cypriot art, in an attempt to classify its different periods, one could choose to study the period extending over the last fifteen years - with its social and artistic particularities - by identifying its distinguishing trends and characteristics. In this light, we could qualify the creators who have produced works and continue to do so in this period as representatives of the New Cypriot Art. Such qualification is made, always expressing concern whether the art or artistic period under study truly proposes anything innovative or avant-garde or even, whether we can answer, with certainty or reservation, the question of why diachronic depositions are absent from these classifications.

At the same time, we must admit that, at present, it is difficult for structural and formalistic changes that reverse the very concept of visuality to take place, compared in particular to the avant-garde of the inter-war years and the neoavant-garde of the 60s and the 70s.

The view according to which innovation in art is the way that the artist conceives and executes the idea and the work, and the question of whether this work functions - through the instrument of artistic creation itself - as an essay on contemporary reality, are probably justified.

In the same context, the attenuation of the vast cultural differences which marked international society up until the middle of the past century is also taken for granted, since human acts and ways of behaviour share similarities and common features, distinguished only in relation to visible geographical particularities.

Consequently, it would be interesting to see how a different spiritual content is being conveyed, through a common linguistic or expressive tool, demonstrating diversity through unity or vice versa. The Biennale of Young Artists, as a meeting point for young creators, conveys and projects images of the contemporary man through artistic creation. Through the autonomy of the proposed works emerges, for the main part, a multidimensional, contemporary approach of the fragmented social reality and the transcendence of the ego in favour of universality, in the good sense of the term.

The young Cypriot artists who participate in the Biennale of Young Artists are not more than 30 years old. They have studied abroad, in renowned centres where contemporary artistic creation flourishes.

Their works, characterized, *inter alia*, by research, questioning, experimentation, humour and freshness, bring to the surface an intense effort to liberate inner, soul driven processes. At the same time, through the processing of the contrast between the real and the subjective element, paradoxically crystallised in the Cypriot reality and tradition, emerges a local and at the same time universal component of the unconscious.

In the category of plastic arts, this year we will be represented by two artists: Dimitris Neocleous and Phanos Kyriacou.

With his installations, Dimitris Neocleous attempts to alter artistic sensitivity from a tool of aesthetic pleasure - to which it has been reduced, to a large extent by the commercialization and urbanization of art - to a dimension where the work of art asserts a clear stance in broader society. While remaining a proposition of art, the work also functions as a means of communication.

Participation in the evolution and transformation of a work and the experience of duration change the space of art radically and transform it into a vivid, social means of conciliation. The sweet, humouristic installations of Dimitris Neocleous, as a sugared pill of our existential emptiness, shape the absolute enslavement of modern man to a society of excessive consumption.

The disdain of the object as a work of art leads the traditional role of art into a crisis and brings to the fore the tracing of the ways with which the artist decides to imprint the relationship to be depicted between visuality and the shaping function of the work at social level. The example of representation subsides in favour of the increasingly important participation of the viewer in the evolving work.

The opportunity to alter the outcome of the work, as a result of the viewer's involvement in it, reverses its spectacular dimension and transforms it into an interactive system of behaviour, with a particular load of communicative intensity. In the work, the image is abandoned in favour of its sensorial understanding through touch, smell and taste.

The art of Dimitris Neocleous is independent but also potentially linked with its audience. The failure to predict the viewer's reaction to the work and the possible choices that it provides contribute to creating, one would say, a form of chaos.

Neocleous' works function in multiple ways, to demonstrate and denounce the user's irrational addiction and enslavement, as a result of abuse, to the material world and its power. The genuine momentary action and the energy of spatial art becomes, in this way, an artificial image elevated to a work of art.

With his compositions, Phanos Kyriacou attacks the narcissism of our times. We could compare his intentions with the pure intentions of the first surrealist artists who, through the guilty sexuality of the subconscious, the absurd and the shapeless, had provoked the lustful and flirtatious eyes of the bourgeoisie.

His works project a cryptographic, symbolic content and also its decomposition, where nature, reduced one could say to fragments of a deposed paradise, constitutes a secret magic microcosm, seen in the light of microscopic lenses. Phanos Kyriacou's sculptural image-making therefore becomes metaphoric, unpredictable, poetic and at the same time mysterious.

Nature and art are composed and mutate in an original dipole, surrounded by an undefined element of threat.

The artist faces the beauty of the elegant and aesthetically accepted sculptural compositions with scepticism and mistrust. His forms seem to slip through the context of the organic matter and plunge into chthonic black. The artist is not in quest of the apparent sculptural mingling of touch and vision, but penetrates into the invisible side of things, which seem to emerge

from darkness. He invents a singular, personal decor of ambiguous shapes, obsessive impressions and fantasies, with different notional levels.

Acknowledging, therefore, that the very existence of the work contains the seeds of terror and awe, Phanos Kyriacou plays, and enjoys the nervousness that they cause to the viewer.

External relations and their organic links are gradually revealed as independent, ambivalent entities, to confirm, at the end of the creative interaction with the viewer, the reversibility of their existence but also the intensification of the conflict between balance and its reversal, therefore expanding the acceptable order of things.

*Elena Christodoulidou
Art Historian
Curator of Cyprus at the Biennale of Young Artists*

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ / FINE ARTS

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ / DIMITRIS NEOKLEOUS

"The painter has become the unseen protagonist of his paintings". John Berger, A painter of our time

Τον περασμένο Ιούλιο, ο Δημήτρης Νεοκλέους κατέφθασε στην Μπιεννάλε της σερβικής πόλης Vrsac με ένα κασόνι. Το προσεγμένο κουτί, στολισμένο με εμπριμέ χαρτί και ένα λευκό φίργκο, περιείχε όλα όσα θα χρειαζόταν για να στήσει επί τόπου το έργο του. Τα υπόλοιπα υλικά τον περίμεναν στον προορισμό του. Στον εκθεσιακό χώρο, επένδυσε ένα από τα παράθυρα της εισόδου με μισό τόνο καραμέλες γεύσης πορτοκαλιού, τις οποίες έλιωσε σε τετράγωνες πλακέτες πάχους τριών εκατοστών. Το «Bonbonwall», όπως ονόμασε το έργο του, ολοκληρώνοταν με μια ευγενική χειρονομία. Ο καλλιτέχνης προσέφερε στους θεατές κομμάτια του: μικρές μπλε καραμέλες μέντας.

Η δουλειά του Δημήτρη Νεοκλέους δεν κατατάσσεται εύκολα. Δεν είναι μόνο ζωγράφος, αλλά και περφόρμερ που μετατρέπει την τέχνη σε καθημερινό βίωμα. Χρησιμοποιεί φθονά, μπανάλ, ως επί το πλείστον βρώσιμα υλικά, τα οποία μετουσιώνει συχνά σε επεμβάσεις στο χώρο, προκαλώντας την καθιερωμένη θέση του έργου τέχνης ως μοναδικού, συλλεκτικού, εμπορεύσιμου αντικειμένου. Για το δημιουργό, την τέχνη είναι για όλους και η δουλειά του σε ένα πρώτο επίπεδο επιδιώκει την αντιπαράθεση με τους κανόνες της αγοράς, εμπλέκοντας την ίδια στιγμή το θεατή σε ένα ανοιχτό διάλογο γύρω από το τι είναι τέχνη και ποια η θέση της στην ζωή μας. Στο «Bonbonwall» προσέφερε καραμέλες δωρεάν, πριν από δύο χρόνια πωλούσε συσκευασμένη κοπριά ως μέρος ενός περφόρμανς, ενώ φέτος στην έκθεση «April Meetings» που διοργανώνεται ετησίως στην πόλη του Βελιγραδίου κατασκεύασε έναν πίνακα μήκους 19 μέτρων, τον οποίο διέθετε προ πώληση με το μέτρο.

Η ειρωνική στάση του Νεοκλέους θα μπορούσε να θυμίσει αυτήν του Κουβανού εικαστικού Felix Gonzalez-Torres που στις αρχές της δεκαετίας του '90 παρουσίαζε στοίβες από καραμέλες ή τις ανατρεπτικές χειρονομίες του Ιταλού Piero Manzoni, ο οποίος το 1959 άρχισε να σχεδιάζει γραμμές σε χαρτί, τις οποίες τύλιγε σε ρολά για να τις διαθέσει αργότερα σφραγισμένες σε κουτιά. Σε αντίθεση όμως με τους δύο αυτούς καλλιτέχνες, ο Νεοκλέους επιχειρεί να διατηρήσει την αειτη της φόρμα στο έργο του, αν και η βάση της δουλειάς του είναι πάντοτε εννοιολογική. Το «Bonbonwall» επιδιώκει να ερεθίσει τις αισθήσεις του θεατή. Η μυρωδιά του πορτοκαλιού είναι διάχυτη στο χώρο και έρχεται σε αντίθεση με τη γεύση μέντας στο σώμα, ενώ το φως εισχωρεί στο δωμάτιο δημιουργώντας εντυπωσιακούς χρωματισμούς, καθώς ο καραμέλα λιώνει σταδιακά από τη θερμότητα. Χωρίς αυτές τις εμπειρικές διαπιστώσεις, η επέμβαση θα παρέμενε ανολοκλήρωτη, ημιτελής.

Με αυτήν την έννοια, η δουλειά του Δημήτρη Νεοκλέους απαιτεί την ενεργή συμμετοχή του θεατή για να ολοκληρωθεί, όπως και στην περίπτωση του Gonzalez-Torres (ο θεατής έπρεπε να σκύψει και να αποκτήσει μια καραμέλα-έργο τέχνης) ή του Manzoni (ο θεατής για να δει το σχέδιο έπρεπε πρώτα να αγοράσει το κουτί και να σπάσει τη σφραγίδα). Την ίδια στιγμή, θέτει ερωτήματα για τη φύση της σύγχρονης τέχνης σήμερα, αμφισβετεί τη θέση του καλλιτέχνη, αναζητεί την αντίδραση του θεατή. Το κάνει με χιούμορ, όπως και στο «Folk Art Made for Museum» (μια εγκατάσταση με «κατημέρι», το παραδοσιακό κυπριακό έδεσμα) και με οξυδέρκεια, καθώς η διαδικασία δημιουργίας των έργων του γίνεται κομμάτι της ζωής του και ο ίδιος ο αθέατος πρωταγωνιστής της δουλειάς του.

Έλενα Πάρπα
Ιστορικός Τεχνής

"The painter has become the unseen protagonist of his paintings", John Berger, A painter of our time.

Last July, Dimitris Neokleous arrived at the Biennale of the Serbian city of Vrsac, with a box. The neatly packed box, wrapped in colourful paper and bearing a white bow, contained all that was necessary to set up his art work. The rest of the materials were waiting at his destination. Half a ton of orange flavoured candies, were melted in the form of three centimetre thick blocks, and were used to conceal a window of one of the entrances at the exhibition space. «Bonbonwall» was completed with a kind gesture. The artist offered the viewers a piece of his work - small blue mint-flavoured candies.

Dimitris Neokleous' work is not easily classified. He is not only a painter but also a performer who transforms art into an everyday experience. With the use of cheap, banal, mostly edible items which he often transubstantiates into installations, he challenges the established position of a work of art as a unique, collectible, negotiable item. For the creator, art is for everyone and his work, on a first level, aspires to confront the rules of the market and at the same time entangles the viewer in an open dialogue on what art is and what its purpose is in our lives. In «Bonbonwall» he offered free candies, two years ago he sold packaged manure as part of a performance, and this year as part of «April Meetings», which takes place yearly in the town of Belgrade, he constructed a 19m long painting which was sold by length.

Neokleous' ironic attitude could bring to mind that of Cuban artist Felix Gonzalez-Torres who in the beginning of the 90s exhibited piles of candies, or the revolutionary acts of Italian artist Piero Manzoni, who in 1959 began to draw lines on paper which he then rolled together only to present them in sealed boxes. In contrast to these two artists, Neokleous attempts to maintain the value of the form in his work, even though the basis of his work has always been conceptual. «Bonbonwall» attempts to stimulate the viewers' senses. As the smell of oranges spreads out in the room, it contrasts with the taste of mint in your mouth, and the light pours in through the window creating magnificent colour schemes, while the candy gradually melts with the heat. Without these ascertainties obtained by experiencing the work, this intervention would be incomplete.

With this in mind, Dimitris Neokleous' work requires the active presence of the viewer in order to be complete, as in the case of Gonzalez-Torres (the viewer had to bend over to pick a candy-art work) or in Manzoni's work (the viewer had to buy and break the sealed box with the drawings in order to look at the work). At the same time it questions both the nature of contemporary art and the position of the artist and is in search of the viewer's reaction. He does this with humour, like in «Folk Art Made for Museum» (an installation with kiofterka, a traditional Cypriot sweet) and with sharpness, since the procedure of creating these works becomes part of his life and he becomes the unseen protagonist of his work.

Elena Parpa
Art Historian

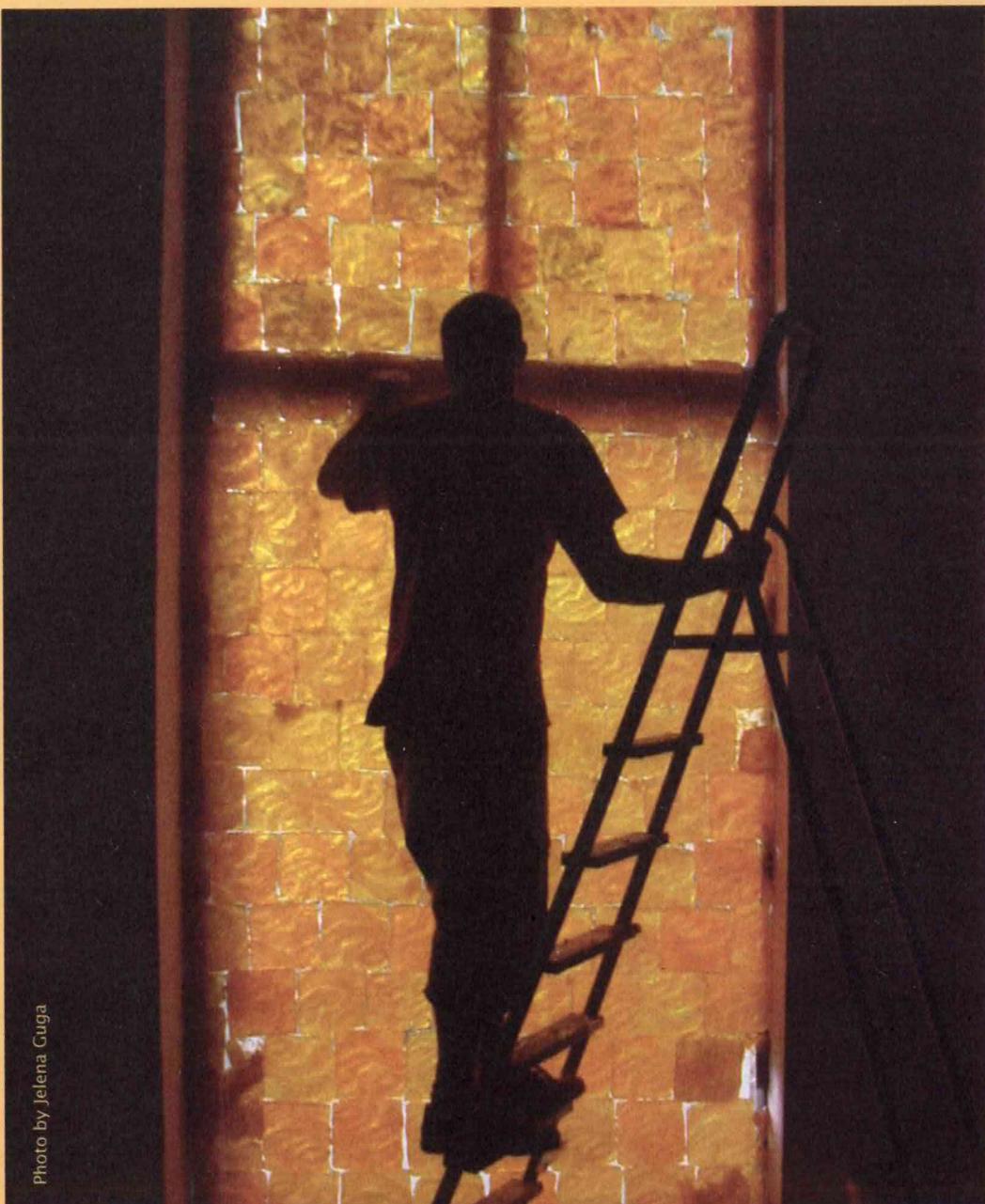

Photo by Jelena Guga

Τα βρώσιμα έργα τέχνης έχουν ως στόχο να μειώσουν την απόσταση μεταξύ του θεατή και του έργου. Δημιουργούν ένα φιλικό περιβάλλον δίνοντας στο θεατή την αίσθηση της έκπληξης, αφού υλικά που χρησιμοποιούνται στην καθημερινή μας ζωή προς βρώσιν εδώ δημιουργούν ένα εικαστικό περιβάλλον. Τα υλικά και ο τρόπος κατασκευής των έργων επιλέγονται σύμφωνα με τη σημασία του χώρου που παρουσιάζονται, γι' αυτό τα ονομάζω δράσεις. Αντίδραση στο ωραιοποιημένο και το διαχρονικό με δράση από το ζωντανό και το εφίμερο.

Δημήτρης Νεοκλέους

I started creating consumable pieces of art, having as a target to reduce the distance between the viewer and my way of creating art. My purpose is to create a friendly environment, by giving the viewer the surprise of the materials that are in use in everyday life and to also create an art environment. My work is created in a pure formalistic way, but loses its value because of the concept of making art that has an expiry date. I consider my work as an interaction in space, a static work which creates a happening for the viewers.

Dimitris Neokleous

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ / FINE ARTS ΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ / PHANOS KYRIAKOY

Κάποτε ρώτησαν οι μαθητές του κάποιου κινέζο φιλόσοφο: «Δάσκαλε, πώς βλέπεις εσύ το τοπίο που παρουσιάζεται τώρα μπροστά μας;». Κι αυτός τους απάντησε: «Εξαρτάται από ποιο σκαλοπάτι θέλετε να αντικρίσω το τοπίο για να σας πώς το βλέπω».

Κάπως έτσι, μέσα από αυτήν τη φιλοσοφία κινείται ο Φάνος Κυριάκου, ένας πολυσύνθετος καλλιτέχνης που προκαλεί το θεατή να αντικρίσει την πολύπλευρη διάσταση και του πιο ασύμαντου αντικειμένου από μύριες οπτικές γωνίες, έτσι ώστε να τον ελκύει και να τον αγγίζει με κάτι που θα τον καταπλήξει.

Μέσα από τη δουλειά του καλλιτέχνη κάποιος θα μπορούσε να εισβάλει σ' έναν υπερρεαλιστικό κόσμο και να βιώσει τις εκπλήξεις που του επιφυλάσσει η φανταστική εξερεύνηση και οι πολυσύνθετες ερμηνείες που μπορεί να δώσει στα «αντικρίσματα» του ταξιδιού του.

Ο κόσμος του δημιουργού αυτού διαμορφώνεται μέσα από τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες του από το διάβα του μέσα από την καθημερινότητα, προσδίδοντας σημασία και στις πιο «ασύμαντες» για το απλό μάτι πτυχές της ζωής.

Η δημιουργικότητα του Φάνου Κυριάκου αντλεί από το δικό του φανταστικό και παραμυθένιο κόσμο που οδηγεί το θεατή σε ρεαλιστικό αντίκρισμα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της τέχνης του είναι η μινιμαλιστική διάθεση, έτσι ώστε το αποτέλεσμα να καταλήγει ένας γρίφος που συναρπάζει με τις προκλήσεις του για ερμηνεία.

Καλλιτέχνης με ανίσυχο πνεύμα ο Φάνος Κυριάκου χρησιμοποιεί με μαεστρία πληθώρα υλικών συνδυάζοντάς τα έτσι, ώστε να δένουν και να συνυπάρχουν σε μια δημιουργία που αιχμαλωτίζει και προβληματίζει το θεατή.

Ο ίδιος ο γλύπτης φαίνεται να επιδιώκει και καταφέρνει να συλλαμβάνει το θεατή εξ απροόπου προσφέροντάς του έτσι την ευκαρία να ταξιδέψει με τη φαντασία του άπογυμνωμένος από οποιδήποτε ρεαλιστικό στοιχείο, σ' έναν κόσμο ονειρικό, που οι ερμηνείες των εικόνων και εντυπώσεων εναλλάσσονται συνεχώς αναθεωρώντας η μια την άλλη, ανάλογα από την οπτική γωνία και από το σκαλοπάτι που αυτός τις αντικρίζει.

Αγγέλω Φιλότα
Ιστορικός Τέχνης

Once, the students of a Chinese philosopher asked him: "Teacher, how do you see this landscape that appears before us?"

And he answers: "It depends from which step you want me to face the landscape".

Phanos Kyriakou somewhat moves through this philosophy. He is a composite artist who provokes the viewers to face the multidimensionality of even the least important object from many different points of view so that they will be surprised.

Through the artist's work one could enter a surrealistic world and experience the surprises that this imaginary exploration holds, along with the multicomposite interpretations that one can give to the encounters in their journey.

The creator's world is formed through his difficulties and restless thoughts of everyday reality giving meaning even to the least important, to the simple aspects of life. His creativity originates from his own imaginary and dreamy world that leads the viewer to a realistic sight.

Another characteristic of his art is a presentation with a minimalistic mood so that the result ends up being a riddle that excites by provoking an interpretation.

Phanos Kyriakou is an artist with a restless spirit, who uses with skill a vast number of materials, combining them in such ways so that they co-exist and bind a composition that captures and puzzles the viewer.

The sculptor himself seems succeed in his aim to surprise the viewers, offering them the opportunity to travel with their imagination, stripped of any realistic element in a dreamy world where the images' interpretation keep alternating with and revising each other, depending on the optical angle and the step from which the viewers are facing them.

Aggelos Filota
Art Historian

Η δημιουργία αυτής της ομάδας γλυπτών βασίζεται στην προσπάθειά μου για εξερεύνηση της υποσυνείδητης πλευράς του ερωτισμού και της ερωτικής επιθυμίας. Προσεγγίζοντας το θέμα υπερρεαλιστικά χρησιμοποιώντας τη φαντασία μου για να διειδύσω στον εσωτερικό κόσμο ανθρώπων, των οποίων οι απόψεις και αντιλήψεις περί ερωτισμού και σεξουαλικής επιθυμίας σε αντιπαράθεση με τις αντιλήψεις της «ηθικής» κοινωνίας θεωρούνται διαστροφή ή και ανωμαλία. Λειτουργώντας με αυτήν την τακτική, δημιουργώντας μέντορα κράμα σκέψεων και συναισθημάτων, τα οποία φιλτράρω μέσα από τη δική μου προσωπική αισθητική που μετέπειτα αποτυπώνεται στα γλυπτά μου.

ΤΟ ΕΡΓΟ: **Τραβεστί blow-up doll**

Μια επισήμανση της πολυμορφίας των σεξουαλικών προτιμήσεων ανάμεσα στους ανθρώπους. Ένα θέμα για μια κατηγορία ανθρώπων που οι σεξουαλικές τους προτιμήσεις κρίνονται ως διαστροφή από μια μερίδα της κοινωνίας και αυτό τους οδηγεί στην παρακμιακή μοναξιά και ερωτική απομόνωση.

Ο κηφήνας που κουβαλούσε τις ερωμένες του στους ώμους

Η δύναμη, η υπεροφία, η επιβλητικότητα είναι τα στοιχεία που περιβάλλουν τον κηφήνα. Έχει ως σκοπό τη σεξουαλική του ικανοποίηση και την απόλυτη υπόταξη του θηλυκού. Οι σεξιστικές αρετές κάθε «γυνήσιου» αρσενικού.

Το γλυπτό στον κάπο της ακολασίας

Μια προσπάθεια έκφρασης θαυμασμού για το γυναικείο σώμα και τη σεξουαλική πράξη δοσμένη με συμβολισμούς.

Μελέτη αναζήτησης της γλυκιάς διαστροφής

Τι μας διεγέρει στη σεξουαλική πράξη; Αυτή καθεαυτή η συνουσία; Η τα υποσυνείδητα εσωτερικά αισθήματα δύναμης και διαστροφής, τα οποία εξωτερικεύουμε κατά την πράξη του σε;

Φάνος Κυριάκου

The creation of this group of sculptures is based upon my efforts to explore the subconscious side of sexuality and of sexual desire. Approaching this set of issues in a surrealistic manner and trying as much as possible to limit my own internal thoughts and feelings, I use my imagination to infiltrate the inner world of people who have unusual to the 'norm' sexual preferences and perceptions. With the above approach in mind, I have created a spectrum of emotions and thoughts, filtered through my personal set of aesthetic criteria, which is them imprinted on my sculpture.

THE WORK:

Transvestite blow-up doll

This is a sculpture that points to the multifaceted nature that exists amongst people. This is a study about a category of individuals whose sexual preferences are viewed as perversions by large group of society. This judgment which is placed upon these people, leads them, as a result, to marginal loneliness and sexual isolation.

The drone that carries his mistress on his shoulders

The power, the arrogance and the authoritarian attitude are the elements that characterize the drone. His purpose is his own sexual satisfaction and the absolute submission of his female counterpart.

The statue in the garden of sin

This is an effort to express through symbolism, admiration towards the female body and also the sexual act.

A study towards the search for sweet perversion

What is it that arouses us during the sexual act? Is it just the sexual intercourse? Or, could it be the inner, subconscious feelings of power and of perversion which we project outwards during the sexual act?

Phanos Kyriakou

BINTEO APT / VIDEO ART

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΟΥΣΟΣ / DIMITRIS ROUSOS

Οι νέες τεχνολογίες, ως ένα δυναμικό εργαλείο, έχουν διανοίξει εναλλακτικές οδούς αισθητικής επαφής και έχουν εμπνεύσει μια νέα γλώσσα επικοινωνίας. Δημιουργώντας ένα υβρίδιο εικόνας, πίση και κειμένου, έργα που χρησιμοποιούν βίντεο και πλεκτρονικούς υπολογιστές έχουν δικαίως κερδίσει σημαντικό έδαφος στο χώρο της τέχνης. Η αισθητική επιδράση των νέων τεχνολογιών στην τέχνη έγινε σταδιακά αποδεκτή και συνεπώς έχουν κατοχυρωθεί όχι μόνο για την «αισθηση των εντυπώσεων» και την καινοτομία τους -όπως έχει επιωθεί κατά καιρούς-, αλλά επιπλέον και ως ένας δυναμικός φορέας ιδεών. Οι νέες τεχνολογίες έχουν διευρύνει τους ορίζοντες και τις δυνατότητες των καλλιτεχνών, έτσι ώστε τα έργα τέχνης που τις χρησιμοποιούν ως μέσον έκφρασης να εντάσσονται δυναμικά ανάμεσα στις πήδη υπάρχουσες μορφές τέχνης.

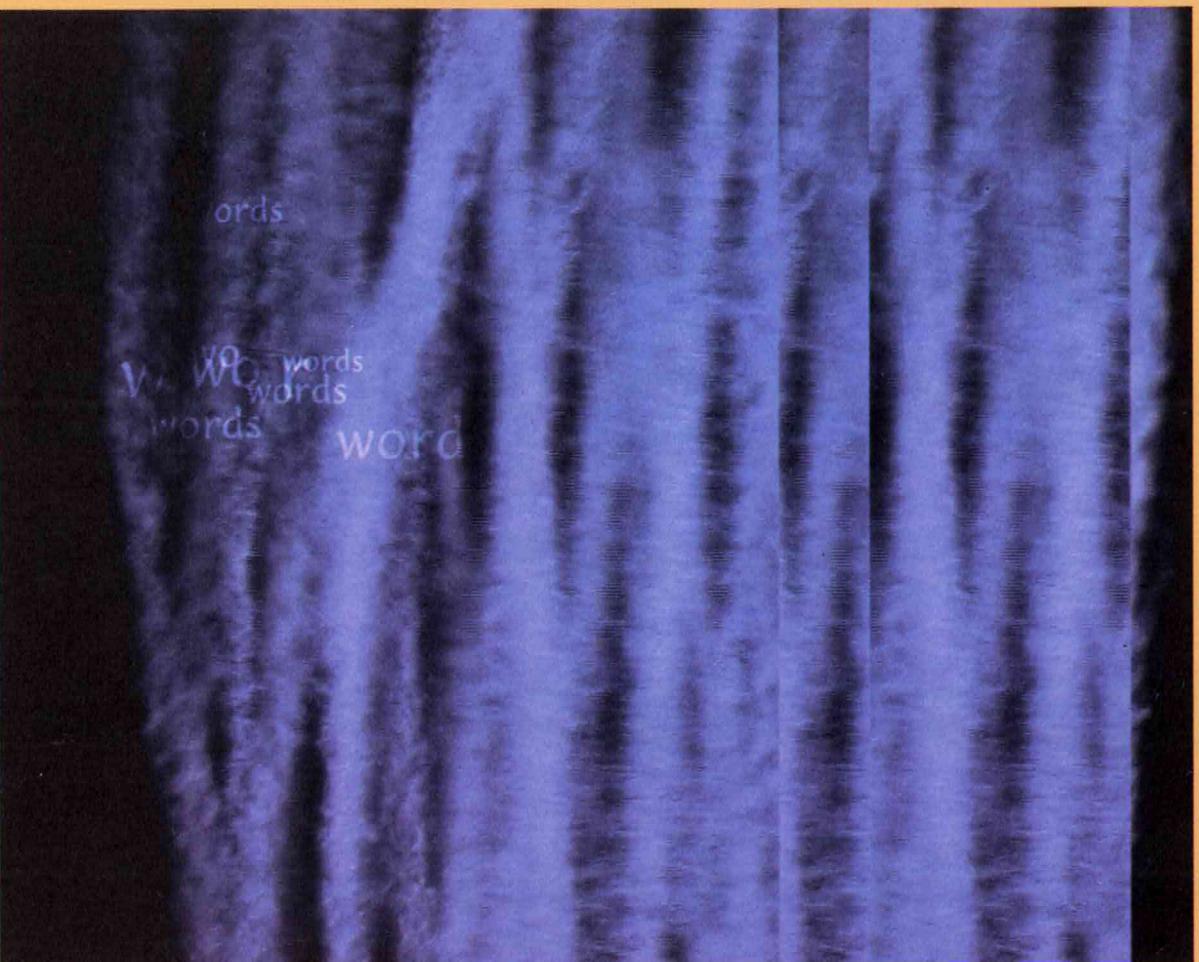
Η δουλειά του Δημήτρη Ρούσου, μέσα στο πλαίσιο των νέων τεχνολογιών, ερευνά τον γραπτό λόγο και κατορθώνει να τον εμπνεύσει σε ποικίλα επίπεδα. Το έργο του ασχολείται με την "εικόνα" του χειρόγραφου κειμένου, σε αντίθεση με το δαχτυλογραφημένο κείμενο του πλεκτρονικού υπολογιστή και κατ' επέκταση με την ιδέα του "παραδοσιακού" γράμματος σε σχέση με το πλεκτρονικό μήνυμα. Μπορεί να επιωθεί ότι, με τη σταδιακή εγκατάλειψη του χειρόγραφου, κάποιες ιδιότητες που διαγράφονται μέσω του, όπως η ιδιαίτερότητα, η μοναδικότητα και η συναισθηματική εμπλοκή του ατόμου, έχουν αναπόφευκτα χαθεί. Μέσα από το κείμενο, ως ένα βαθμό, μπορεί να δημιουργηθούν και να προσδιοριστούν οι ανθρώπινες σχέσεις. Η δουλειά του Δημήτρη Ρούσου αναζητά μια νέα προσέγγιση, για να ανακαλύψει μια "πλεοντική" γλώσσα που όχι μόνο θα διαφυλάξει τη δύναμη του χειρόγραφου κειμένου, αλλά και θα το επανεμπνεύσει σε μια οπτική, διαπολιτισμική γλώσσα, μέσω του πλεκτρονικού υπολογιστή. Στην προσπάθειά του να υπερβεί τους περιορισμούς του "πραγματικού" χρόνου και χώρου, ο Ρούσος πειραματίζεται με τις έννοιες της "διάρκειας" και της "μνήμης", με ακοπό να επαναπροσδιορίσει τις ιδιότητες του γραπτού κειμένου χρησιμοποιώντας ψηφιακούς κώδικες. Μέσα από μιαν ανοικοδόμηση και διάσπαση, επανεμπνέει και μετάπλαση του κειμένου στην οθόνη, η έννοια του αποδίδεται πιο ολοκληρωμένα. Στη διαδικασία αυτή, η φυσική διάσταση του πίση, η δυνατή οπτική παρεμβολή και η σημειολογία που προκύπτει, εμπλουτίζουν το φανταστικό, δημιουργώντας έτσι ένα νέο είδος προσέγγισης του κειμένου. Ο γραπτός λόγος στη δουλειά του Δημήτρη Ρούσου ανάγεται σε μια οπτικοακουστική και συναισθηματικά φορτισμένη εμπειρία, ένα κράμα μπυνυμάτων, συναισθημάτων και οπτικών εικόνων.

Άρτεμης Ελευθεριάδου
Ιστορικός Τέχνης

New technologies, as a powerful tool, have activated alternative routes of aesthetic conduct and have inspired a new discourse of interaction. Creating a hybrid of image, sound and text, video art works have justifiably gained significant ground within the art scene. New technologies applied in the arts were initially met with skepticism for having a sensational impact, due to the immediate 'spectacle' or 'difference' they offer. However, new technologies are increasingly being applied in the arts, and they continue to gain ground not only for their innovative nature, but also because of the conceptual content they can accommodate. New technologies gave material to video and computer art and rightfully placed them alongside other artistic genres.

In the field of new technologies Dimitris Rousos' work explores the written text and manages to translate it into various levels. His work deals with the relation of handwritten text, as opposed to technologically produced text, the idea of traditional letter writing in contrast to electronic mail. It can be argued that, in the gradual abandonment of handwriting, the qualities of rendering distinction, uniqueness and emotional involvement of the individual are unavoidably lost. Through text, human relationships may be constructed and determined. Rousos searches for a new kind of discourse in order to create a telematic language which will not only retain the power of the handwritten text but will reinterpret it into an iconic, multicultural, computer language. In a manner of an emotionally charged ritual, Rousos creates a powerful hypertext, which eventually becomes cathartic in human interaction through the computer. In an effort to overcome the constraints of 'real' time and space, he experiments with 'duration' and "memory", in order to reinvent the functions of written text on screen. Deconstructed and fragmented, manipulated and reinterpreted, the text on screen is now becoming a far more complete sensation. In the act of translation, psychoacoustics, semiotics and visual material enrich the imaginary, composing a new kind of exchange. The written text in the hands of Rousos escapes its cognitive nature and becomes a visual and an audio-psychological happening. This newly-emerged language becomes a hybrid which simulates messages, emotions and visual icons.

Artemis Eleftheriadou
Art Historian

Διαφημιστικό

Η τεχνολογία της πληροφορικής και ιδιαίτερα το Διαδίκτυο αποτελεί έναν καινούργιο τρόπο ανταλλαγής εμπειριών, γρήγορο και συχνό. Το παράδοξο με αυτήν τη μορφή επικοινωνίας είναι πώς μέσα από τη γνώση των προσωπικών χαρακτηριστικών, προτιμήσεων και αντιπαθειών, δεν κοιτάμε πια το κείμενο ως ένα απρόσωπο σύνολο λέξεων. Αν και ο γραφικός χαρακτήρας μπορεί να αποκαλύπτει συναισθήματα, καθώς και να δίνει μια εικόνα για το χαρακτήρα του συγγραφέα, το κείμενο στον υπολογιστή μπορεί να κάνει το ίδιο, εφόσον τύχει μιας κάποιας επεξεργασίας.

Η τυπογραφία, αντίθετα με τον προφορικό λόγο, το χορό, τη μουσική και την κινηματογραφική εικόνα, δεν είναι έκ φύσεως κινητική, ούτε δυναμική. Τα γράμματα που συνιστούν τα πλείστα αλφάριθμος στις περισσότερες γλώσσες σχεδιάστηκαν με σκοπό να διαβάζονται επίπεδα, μετωπικά και ορθά. Ωστόσο τα γράμματα μπορούν να ζωντανέψουν, και στη διαδικασία που τους δίνει δυναμική, η τυπογραφία μπορεί να πάρει τους τονισμούς και τη φωνή του προφορικού λόγου, το συναισθηματικό χαρακτήρα του χορού ή της μουσικής, ή την αφηγηματική ποιότητα της κινούμενης ταινίας. Όλα αυτά αποτελούν ενδιαφέροντες τρόπους εκμετάλλευσης του τυπογραφικού μηνύματος σε μέσα επικοινωνίας που βασίζονται στο χρόνο και παρουσίασης ενός νέου τρόπου ανάγνωσης, θέασης ακόμα και επίσκεψης/συνάντησης.

Η χρήση του αλφαριθμού που κατ' αυτόν τον τρόπο εξελίσσεται σε ένα απλό ποσοτικό σύστημα συμβόλων σε συσχετισμό με την κινούμενη εικόνα και τον χώρο, αποτελεί το μπχανισμό μέσα από τον οποίο οι σκέψεις και οι ιδέες μου εξωτερικεύονται και τοποθετούνται στο χώρο μου.

Ο τίτλος της προτεινόμενης εγκατάστασης είναι «Trailer». Η λέξη υποδηλώνει μια σύντομη διαφήμιση φτιαγμένη από διάφορες ακοντές πρόσφατων κινηματογραφικών ταινιών. Το «Trailer» που δημιουργούσα είναι μια μεταφορά που εκφράζει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνομαι το εγγύς μέλλον και τους ζωντανούς μας κόσμους.

Η εγκατάσταση που προτείνω αποτελείται από τρεις μεγάλες οθόνες. Οι εικόνες στις οθόνες λειτουργούν ανεξάρτητα, αλλά και ταυτόχρονα, αναπτύσσοντας μια διαλεκτική μεταξύ τους. Οι τρεις οθόνες θα τοποθετηθούν η μία δίπλα στην άλλη, για τη μέγιστη αλληλεπίδρασή τους. Η μεσαία οθόνη θα «υπηρετεί» ως γέφυρα ανάμεσα στις άλλες δύο, τόσο οπικά όσο και εννοιολογικά.

Στόχος μου είναι να δείχω πώς ανεξάρτητα με το αν το άτομο ζει σε μια πολύπλοκη, ψηφιακή κοινωνία που επηρεάζεται από την παγκοσμιοποίηση και τα τρέχοντα γεγονότα, είναι δυνατόν να διατηρήσει την ατομικότητά του, χωρίς να χάσει την επικοινωνιακή του φύση.

Δημήτρης Ρουσός

“Trailer”

Computer technology and especially the Internet is a new way of exchanging experiences quickly and frequently. The paradox in this form of communication is that through our knowledge of the person's qualities, likes and dislikes, we no longer look at the text as a depersonalized sum of words. Even though handwriting may reveal emotions as well as an insight into the writer's character, text on the computer can do the same when manipulated and treated. Typography, unlike the spoken word, dance, music, or film, is not inherently kinetic or dynamic. The letters that make up most alphabets in most languages were designed to be read flat, frontal and upright. But letters can be animated, and in the process of becoming dynamic, typography can take on the intonations and the voice of the spoken word, the emotional characteristics of dance or music, or the narrative qualities of film. These are all exciting and promising ways of exploiting typographic messages in time-based media and presenting new ways of reading, viewing and even visiting.

The use of alphabet, evolved in this manner as a simple modular symbol system in conjunction with moving image and sound, is the mechanism through which my thoughts and ideas were externalised and fixed onto my premise. The title of my proposed installation is “Trailer”. The word trailer describes a brief advertisement created by various shots of newly realised film. The “Trailer” I create is a metaphor to express the way I perceive the near future and our living cosmos.

The installation I propose consists of three large screens. The images on the screens will work individually but simultaneously, creating a dialogue between them. The three screens will be placed one next to each other, to achieve maximum interaction between them. The middle screen will serve as a bridge between the two other screens both visually and conceptually.

My aim is to show that, regardless of an individual living in a complex, digitalized society, affected by globalization and day to day events, it is possible to preserve his/her individuality without losing his/her communicative nature.

Dimitris Rousos

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ / GRAPHIC ARTS

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ / YIORGOS TSANGARIS

Ο Γιώργος Τσαγγάρης εμπνέεται κυρίως από τον ανθρώπο. Με ευαισθησία και παρατηρητικότητα αναπαράγει την ανθρώπινη έκφραση μέσα από τη φαινομενικά, αυθόρυμπτη κίνηση και την πολυμορφία της χειρονομίας. Άλλα στο σχέδιο του Τσαγγάρη, η στασιμότητα της πόζας είναι, πάντα, προσποιητική σπαστική.

Το έργο του είναι νεανικό και απέραντα αισιόδοξο. Είναι, επίσης, εντελώς ανεπηρέαστο από τις επικρατούσες ιδέες και γραφές. Γίνεται διαχρονικό, γιατί αντικατοπτρίζει την ανθρώπινη διάσταση με διακριτική λεπτότητα και ευγενική προδιάθεση. Ο Τσαγγάρης δουλεύει το σχέδιο δίνοντας ζωή, πνοή και κίνηση στα σχήματά του, δημιουργώντας προτάσεις που αρθρώνουν λόγο μέσα από τη λιτότητα της γραμμής τους και τις απλές, κομψές εικαστικές τους φράσεις.

Οι εικονικές δημιουργίες του έχουν αδρά και αιθέρια στοιχεία, που τις χωροθετούν στο ενδιάμεσο του υλικού και του άυλου κόσμου. Ο Τσαγγάρης απογειώνει την ανθρώπινη φιγούρα από το περιβάλλον, οδηγώντας την σε χώρους ατμοσφαιρικούς και ερωτικούς, προσδίδοντάς της μέσα από το σχέδιο και το χρώμα, διαστάσεις αιθέριες και ποιητικές.

Το σχεδιασμένο μήνυμα είναι αυτό που αποκαλύπτεται μέσα από τη σύνθεση μιας εικόνας. Είναι αυτό που εμπεριέχει την πληροφόρηση, τα αίσθημα και την ιδιαιτερότητα της δημιουργικής επικοινωνίας. Ο καλλιτέχνης - σχεδιαστής είναι η εμπνευσμένη μηχανή που δίνει πνοή και πνευματικότητα στο έργο. Ο κόσμος του δημιουργού δεν παραπέμπει σε υπαριθμικά διλήμματα, παρά είναι, μάλλον, η ιμπρεσιονιστική απόδοση μιας ιδιότητας και σφύζουσας ανθρώπινης παρουσίας.

Ο Τσαγγάρης ανήκει στη σύγχρονη γενιά των ερευνητών - δημιουργών που επικοινωνούν νοητικά, αφού προηγουμένως έχουν δώσει ψυχή και πειστικότητα στο εικαστικό τους σχήμα. Μέσα από μια φαινομενική απλότητα προφέρει ιδέες σύγχρονες και διαχρονικές, που ευχαριστούν τον αποδέκτη - θεατή και τον μεταφέρουν σε χώρους άλλους, ξεφεύγοντας από τη στενόχωρη αιχμαλωσία του πραγματικού.

Δημήτρης Επίδης
Καλλιτεχνικός Διευθυντής Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

Yiorgos Tsangaris is mainly inspired by man. With sensitiveness and observation he reproduces human expression through the seemingly spontaneous movement and the multiformity of gesture. Still, in Tsangaris' drawing, the stagnation of pose is always dissimulatingly superficial.

His work is youthful and infinitely optimistic. It is, at the same time, completely uninfluenced by the prevailing ideas and practices. It takes on a timeless quality as it reflects human dimension with discreet delicacy and courteous predisposition. Tsangaris works on the drawing, lending life, breath and movement to his forms, creating propositions that articulate speech through the simplicity of their lines and the elegant artistic expressions.

His imagery's rough and ethereal elements place the work in a space between corporeal and incorporeal. Tsangaris takes the human figure away from its environment, leading it to other areas, atmospheric and erotic, giving it, through drawing and colour, ethereal and poetic dimensions.

The drawn message is the one revealed through the composition of an image. It is the one consisting of the information, the feeling and the singularity of creative communication. The artist-designer is an inspired machine that gives breath and spirituality to his works. The world of the creator does not refer to existential dilemmas; it is, however, the impressionistic output of an idiosyncratic and overpowering human presence.

Tsangaris belongs to the contemporary generation of researchers-creators that mentally communicate, having previously given soul and cogency to their artistic form. Through a seeming simplicity he expresses contemporary ideas of timeless quality that tend to please the viewer and transfer him to other domains, escaping the confined captivity of the real.

Dimitris Epides
Director, Thessaloniki Documentary Festival

Όροι Καρτερίας

Οι πνευματικές αξίες κάθε πολιτισμού δίνουν δύναμη, πίστη και ελπίδα στους ανθρώπους που αγωνίζονται για την διαφύλαξη της ταυτότητας και της αξιοπρέπειάς τους.
Η ανθρωπότητα ας αντισταθεί στους κατακτητές που παραλύουν τους πολιτισμούς των λαών.

Γιώργος Τσαγγάρης

Terms of Endurance

The spiritual values of every civilization give strength, faith and hope to people who are struggling to preserve their identity and dignity. May mankind resist to the conquerors who paralyse all human civilizations.

Yiorgos Tsangaris

ΜΟΔΑ / MODA

ΙΩΑΝΝΑ ΛΟΥΚΑ / JOANNA LOUKA

Να δημιουργίσει ένα "μαγικό" χιτώνα που θα αγκαλιάζει το σώμα και θα το μετατρέπει σε zωντανό γλυπτό: αυτή είναι η πρόκληση που παρακινεί την Ιωάννα Λουκά, γνωστή για την πειραματική της διάθεση και την πρωτότυπη συλλογή υλικών, να επιλέγει τις ίνες που θα ενωθούν μαζί για να δημιουργήσουν ένα ατέλειωτο παιγνίδι από διαφορετικά υλικά, χρώματα και υφές. Για να υφάνει τελικά μια σύγχρονη "κουρέλου" που έχει διάθεση να σε πάρει στο παρελθόν και να σου δώσει, όμως, συγχρόνως και τις πιο απίστευτες πιθανότητες για το μέλλον.

Οι κλωστές λαμβάνουν μια διαφορετική ταυτότητα και τα scrub materials μάς θυμίζουν ιστορίες σιωπηρής νοσταλγίας, που συνδυασμένα με άλλα σύγχρονα πολύτιμα υλικά μετατρέπονται σε λαμπερά υφάσματα για να προκαλέσουν την αισθητική και ψυχική ικανοποίηση.

Δουλεύει με ένστικτο και μεθοδικότητα με γνώμονα την επαναληπτική γρυγοράδα του αργαλειού, στοχεύοντας, με επιτυχία, στην έκπληξη.

Η αλλαγή είναι άμεση, αφού η απλότητα του σχήματος μετατρέπεται σε πολύχρωμο όγκο.

'Όπως στους χαρακτήρες στις νεραιδοϊστορίες μπορούμε να τυλίξουμε και να δέσουμε τους αραχνοϋφαντους χιτώνες γύρω μας και να μεταμορφώσουμε τη δική μας φύση σε κάτι φανταστικό, να δημιουργήσουμε το δικό μας όνειρο.

Αντρέ Ζιβανάρη
Κριτικός Τέχνης

Creating a 'magical' cloak that embraces the body, transforming it into a live sculpture: this is the approach that has stimulated Joanna Louca, known for her experimental temperament and her original match of materials, to choose the threads to be woven together and create an endless game of different colours and textures, to weave a contemporary *kourellou** that takes you back in time whilst providing you simultaneously with all indefinite possibilities of the future.

Her threads reflect various identities and respond to different practical needs; her scrub materials are reminiscent of a subtle nostalgia. This, combined with precious, contemporary materials create luminous pieces that satisfy all possible emotional and aesthetic dimensions.

Joanna Louca works with the repetitive motion of her weaving loom according to her instinct and with perseverance, creating striking surprises. The change is immediate as the simplicity of the design is transformed into a multiformed and multicoloured structure.

Just like in fairy tales, we can cover ourselves and spin into our handwoven cloak, thereby transforming our own nature into something fantastic, creating our own dream.

*traditional hand-woven rug

Andre Zivanari
Art Critic

Photo by Harris Paliapaisiotis, Styling by Harilaos Melletiou

Fairy Tales

The Collection 'Fairy Tales' consists of three fully woven garments with matching accessories (scarves, belts and bags). The fabrics are hand woven on domestic looms with traditional weaving techniques with the use of controversial materials, a fine contrast between traditional and modern. The fabrics are made into floating skirts, long voluminous shawls, belts and handbags. These elaborate clothes are woven in silk, clear monofilament and shimmering lurex, and copper wire which possesses an almost sculptural quality, capable almost of holding a form on the finished garment. In addition, the application of specific finishing treatments alters the character of the cloth. For example, steaming and deep-dyeing techniques distort and wrinkle the material, giving it irregular colouring and shape with wonderful possibilities. The garments are made in simple pattern cutting techniques following the idea of wrapping and tying around the body. A lot of translucent layers of fabric in vivid colours and rich smooth textures will be the playful mood of this Spring-Summer 2003 collection. The simple silhouettes will focus attention on the hand woven fabrics.

Iωάννα Λουκά

Fairy Tales

Η συλλογή "Fairy Tales" αποτελείται από τρία κομμάτια ένδυσης συνοδευόμενα από εσάρπα, ζώνη και τσάντα. Η ύφανση γίνεται στο χέρι σε αργαλείο με παραδοσιακές τεχνικές, αλλά με σύγχρονα υλικά. Τα υφάσματα γίνονται αντικείμενο επεξεργασίας, ώστε να δημιουργηθούν κυματιστά σχήματα - φούστες, πλοπθωρικές εσάρπες, ζώνες και τσάντες. Αυτά τα μοναδικά κομμάτια είναι υφασμένα με μετάξι, πλαστικές ίνες και φωσφορουχά νήματα. Η χρήση σύρματος από χαλκό δίνει στην ύφανση μια γλυπτική ποιότητα. Διάφορες επεξεργασίες, όπως η βαφή και ο ατμός, μεταβάλλουν το χαρακτήρα των υφασμάτων παραμορφώνοντας το σχήμα και αλλοιώνοντας το χρώμα, για να προσφέρουν έτοι στη δημιουργία τεράστιες δυνατότητες. Οι τελικές μορφές είναι απλές, τα υφάσματα είτε τυλίγονται είτε δένονται γύρω από το σώμα. Πολλαπλές διαφάνειες ή πριδιαφανείς στρώσεις υφασμάτων με έντονους χρωματισμούς και πλούσια υφή χαρακτηρίζουν αυτήν τη ζωντανή «διάθεση» της συλλογής Άνοιξη-Καλοκαίρι 2003.

Ιωάννα Λουκά

ΠΟΙΗΣΗ / POETRY

ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ / MARIA THOMA

Η Μαρία Θωμά έχει εκδώσει την πρώτη και μοναδική μέχρι σήμερα ποιητική της συλλογή το 2001. Τίτλος της: "Μία ιστορία για τον ουρανό". Η συλλογή αυτή της χάρισε και το κρατικό βραβείο νέου λογοτέχνη, που απονέμεται κάθε χρόνο σε νέους λογοτέχνες κάτω των τριάντα χρόνων.

Οι φιλολογικές σπουδές, σε συνδυασμό με τα ποιητικά της ενδιαφέροντα, την οδήγησαν στη μελέτη των καλλιτεχνικών ρευμάτων που σημάδεψαν, παράλληλα με τις άλλες τέχνες, και την ποίηση του εικοστού αιώνα, όπως ο συμβολισμός και ο υπερρεαλισμός, αλλά και ο μαγικός ρεαλισμός, που αναπτύχθηκε περισσότερο στην πεζογραφία. Τα ρεύματα αυτά τροφοδοτούν τους πειραματισμούς της νεαρής ποιήτριας που καταφέρει να τα παντρεύει μ' ένα δικό της τρόπο μέσα στους στίχους της. Συμβολικές παραστάσεις και υπερρεαλιστικές εικόνες δένονται μέσα στα ποιήματά της, εκφράζονται καταστάσεις που κινούνται ανάμεσα στον πραγματικό και στο μαγικό κόσμο.

Η ποίησή της κυριαρχείται από τις αγωνίες και τις αναζητήσεις μιας νεανικής ψυχής ανοιχτής στις προκλήσεις του κόσμου. Με πολλή ευαισθησία και με ειλικρίνεια, μέσα από ποιήματα που διακρίνονται για τον προβληματισμό και την πνευματικότητά τους, εκφράζει ένα βαθύ αίσθημα ανθρωπισμού και αυταπάρνησης, το οποίο αντιμάχεται την απογοήτευση και τη ματαίωση ελπίδων και προσδοκιών. Ο ποιητικός συνομιλητής, στον οποίο απευθύνεται μέσα από τους στίχους της, αποτελεί την προσωποποίηση ονείρων και προσδοκιών, αλλά και της ματαίωσης τους. Ο προβληματισμός της στοχεύει στην οριοθέτηση του καλού και του κακού, του "ουράνιου" και του "γήινου".

Μέσα από στίχους στρωτούς και συμπυκνωμένους χωρίς περιττολογίες και πλατειασμούς, και με γλώσσα απλή και ακριβόλογη, χωρίς ακροβατισμούς και ασάφειες, η ποιήτρια εκφράζει με πολλή αμεσότητα και καθαρότητα τους ποιητικούς προβληματισμούς και το συναισθηματικό της κόσμο.

Γιώργος Μολέσκης
Ποιητής

Maria Thoma published her first and only until now collection of poems in 2001. Its title is "A story about the sky". Thanks to this collection, she was awarded the state award for young writers, which is awarded every year to young writers under the age of thirty.

The study of philology, in combination with her interest in poetry, led her to the study of artistic currents that marked the poetry of the 20th century, as well as other arts. Such are symbolism and surrealism, but also magic realism, which was more developed in prose writing. These currents enhance the experiments of the young poet, who manages to combine them in her own way through her verses. Symbolic representations and surrealistic images come together in her poems; situations that move between the real and the magic world are expressed.

Her poetry is dominated by the anxieties and quests of a young soul, open to the challenges of the world. With much sensitivity and openness, through poems distinguished for their thinking and spirituality, she expresses a deep feeling of humanitarianism and altruism, which combats disappointment and frustration in hopes and expectations. The poetic interlocutor, whom she addresses through her verses, constitutes the personification of dreams and expectations, as well as of their cancellation. Her thinking aims at the delimitation of good and bad, of the "celestial" and the "terrestrial".

Through smooth and dense verses, without verbiage and emphatic speech, and with simple and precise language, without dangerous movements and obscurities, the poet expresses with much immediacy and clarity her poetic thoughts and her emotional world.

Giorgos Moleskis
Poet

Αίνιγμα

Κοιμήσου σείοντας τη στεριά κυλώντας πάνω απ' τα
νερά μαζί με τον πουνέντε
Παιζόντας με τα ούννεφα πουλί γαλάζιο γελαστό
ξημέρωσε αν επιπλέει στο
γέλιο σου το φως Κι ύστερα πάλι σπάσε σε άστρα
νύχτωσε και κλάψε

2001

Κλόουν

Ο ήλιος δεν φαινόταν, η οκηνή κάπνιζε φουγάρο κι
ήταν το πλήθος αμύλητο περιπατώντας καί σπάζοντας
Εσύ είδες εμένα
Τα πουλιά κελαηδούσαν το βραδινό τους τρικύμιορα
το οκοτάδι εξίστατο και κόρευε τα φύλλα σε κύματα
πάφλαζαν οκληρά Γύρω μου ο κόσμος με κοίταζε κι
έτρεμα
Εσύ με ονόμασες ξεχωριστή
Φορούσα τα σκαριένα μεγάλα παπούτσια μου και
παράξενα χρώματα κι είχα στις τοέπες μου χωρισμούς
που δεν προϋπέθεταν συνύπαρξη, μα πόσο θα τηγ
ήθελαν κάπου στη μηνή... Κι όπως έβγαλα το καπέλο
μου με μια κίνηση, πέταξαν από μέσα
βρεγμένα πουλιά
και δάκρυα

Ξεδίπλωσες το χέρι σου κι οι γραμμές της παλάμης
σου χαμογέλασαν Ξέφυγαν απ' τη μεγάλη φωτιά σου
χρυσοκάστανες φλόγες στα μάτια σου
Μπορώ ν' αγγίξω το φιλί μου στο μέτωπό σου, ένα
φεγγάρι που κυματίζει στη θάλασσα να καθρεφτίζεται
στον ουρανό Μπορώ να αγγίξω το πρώτο σου γέλιο
στα χειλή μου, ζεστό σύννεφο όλο χρώματα Μπορώ
να ακούσω τη φωνή σου Έχει κάτι το πράσινο και
ριζωμένο...

2002

Όπου το σύνορο έκοψε το χέρι σου απ' το χέρι μου
Εφτά βραδιές το μήνα αιμορραγεί

Έδεσες στα φτερά κομμάτια νύκτας
Χάραξες γύρω σου περνώντας οκοτεινά περάσματα
Κάτι φτερούγιος γύρω απ' τους ώμους μου

Τα χέρια μου είναι οχοινιά δεμένα σε δυο τοίχους
Κίτρινα εσταυρωμένα αποκοιμήθηκαν
Χθες βράδυ τα ονειρεύτηκα να πέφτουν στους ώμους
σου

2002

Riddle

Sleep while you shake the land, rolling over the water with
the west wind
While you play with the clouds, blue smiling bird, dawn if
the light floats over your laughter And then again break into
stars, bring in the night and cry
2001

Clown

The sun was out of sight the stage smoking like a chimney
and the crowd speechless walking and breaking
You saw me
Birds were singing their evening tempest, darkness was
astonished and dancing, leaves were bubbling harshly in
waves People around were observing me and I was trembling
You named me special
I was wearing my big broken shoes and strange colours, I
had in my pockets partings that did not presuppose
coexistence but would so like it in their memory... And as I
took off my hat with a single movement, out of it flew
wet birds
and tears
You unfolded your hand and the lines of your palm smiled
From the great fire inside you golden and chestnut flames
escaped into your eyes
I can touch my kiss on your forehead, a moon floating along
the sea to be reflected in the sky, I can touch your first
laughter on my lips, a warm cloud full of colours, I can hear
your voice There is something green and rooted about it...
2002

Where the frontier cut my hand from your hand
Seven nights a month it bleeds

You attached to your wings pieces of night
You carved around you as you passed through dark passages
Something hovered around my shoulders

My hands are ropes tied on two walls
Yellow crucified they fell asleep
Last night I dreamt of them falling on your shoulders
2002

ΧΟΡΟΣ / DANCE

ΑΛΕΞΑΝΤΡΑ ΒΑΓΙΕΡΣΤΑΛ / ALEXANDRA WAIERSTALL

«Κάποιοι χορευτές πρέπει να κινούνται πολύ για να εντυπωσιάσουν... Κάποιοι χορογράφοι πρέπει να δημιουργούν με πολλή κίνηση για να κάνουν τη δουλειά τους ενδιαφέρουσα.

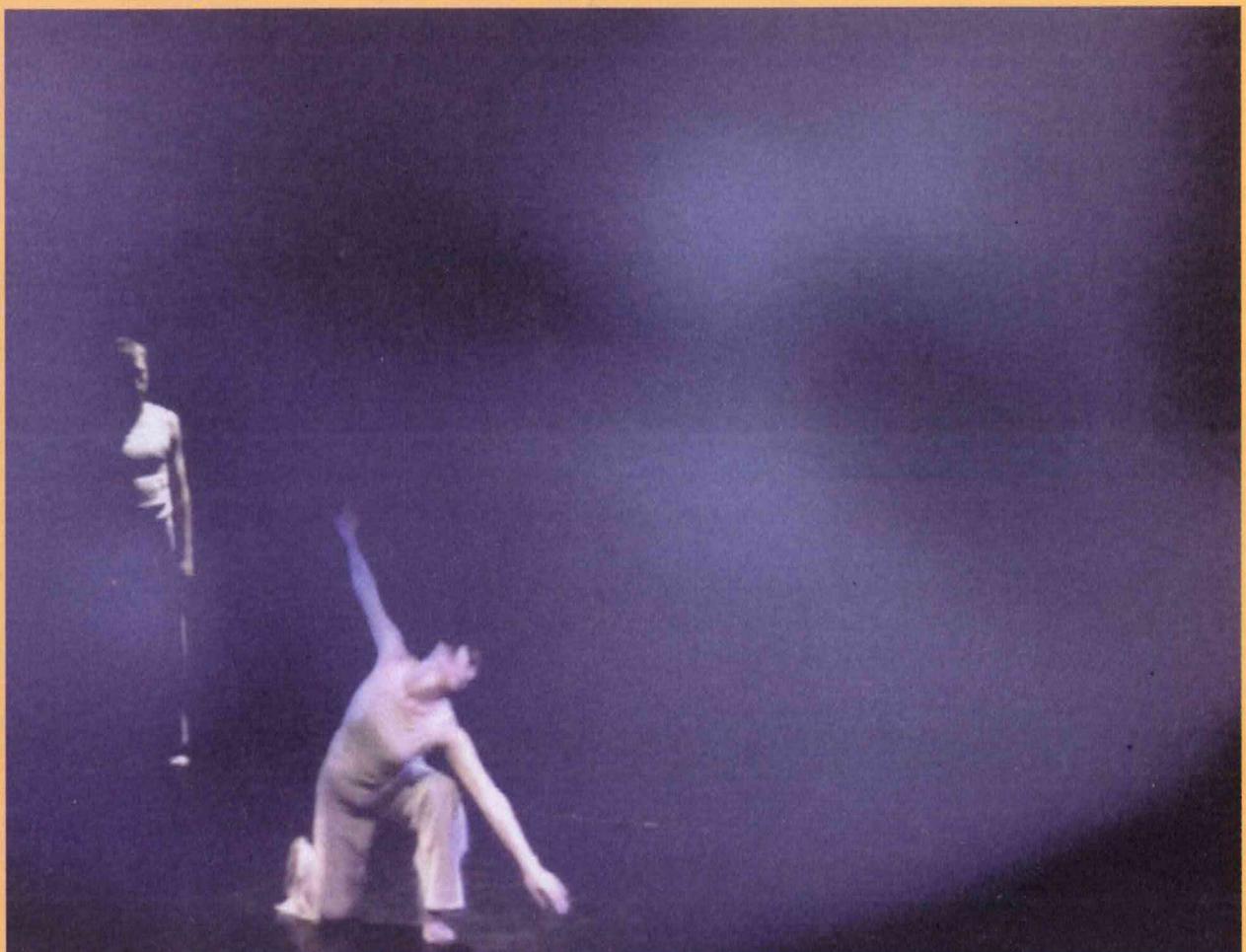
Η Αλεξάντρα Βαγιερστάλ δεν είναι όπως αυτούς τους χορευτές, ούτε σαν αυτούς τους χορογράφους. Ως χορεύτρια (περφόρμερ) βρίσκεται τη δύναμή της μέσα από ένα περιεχόμενο που προσδιορίζεται από βαθιά και έντονη ενέργεια. Όταν χορεύει, ο θεατής έρει ότι του λέει κάτι σημαντικό, αλλά τα τι ακριβώς, παραμένει μυστικό. Η δουλειά της περιέχει ιστορίες και χαρακτήρες, αλλά δεν είναι απλή αφήγηση: το περιεχόμενο της δουλειάς της αγγίζει τον θεατή σε ένα βαθύτερο επίπεδο.

Όταν μια τέτοια χορεύτρια γίνεται χορογράφος, δεν είναι πάντα εύκολο να προβάλει αυτήν την έντονη πρόθεση στους χορευτές της. Ακόμα και ως φοιτήτρια, η Αλεξάντρα Βαγιερστάλ είχε καταφέρει να πείσει τους χορευτές που δουλεύαν μαζί της για τις προθέσεις της. Έκτοτε δημιουργεί έργο, το οποίο εκφράζει μια ειλικρινή και καθαρή φωνή, ως μια ώριμη καλλιτέχνις. Μια από τις λίγες, όπως φαίνεται, που έχουν ένα βαθύ λόγο για να δημιουργήσουν».

Aat Hougee
Iberutής και Διευθυντής του European Dance Development Center (EDDC) Arnhem/Duesseldorf.
Τώρα ζει και εργάζεται στο Τσελιάρπινσκ, Ρωσία.

Some dancers have to move a lot in order to make an impression; some choreographers have to create a lot of movement to make their work look interesting. Alexandra Waierstall is not one of these dancers, nor one of these choreographers. As a performer she finds her strength through a content defined by deep and intensive use of energy. When she performs one knows that she is telling you something important, but what it is, remains a secret. Her work contains stories and characters, but there is no simple narrative; the content of her work is able to touch the spectator on a deeper level. When such a dancer becomes a choreographer, it is not always easy to project this intensity on the dancers she works with. But even as a very young, student choreographer, Alexandra Waierstall has been able to convince her dancers of her intentions and since then she has created work which expresses the honest and clear voice of a mature artist. One of the few who seems to have a deep reason to create.

Aat Hougee
Founder and director of EDDC Arnhem / Düsseldorf.
Currently living and working in Chelyabinsk, Russia.

"Το Βλέμμα"

"Το Βλέμμα" είναι μια παράσταση χορού που επικειρεί να συνενώσει τα στοιχεία του χώρου και του χρόνου μέσα από την κίνηση, τον ήχο, τη γλώσσα του σώματος και την οπτικοακουστική τέχνη. Με θέμα τα όρια και τις διαχωριστικές γραμμές στην ανθρώπινη επικοινωνία, η παράσταση στοχεύει σε ένα χορό γεωμετρίας των συναισθημάτων και αισθήσεων μεταξύ δύο σωμάτων επί σκηνής, από τον μικρόκοσμο στον μακρόκοσμο.

... "all the senses can gaze, the gaze can smell, listen, grope etc.

Goethe: "The hands want to see, the eyes want to touch"

Μέσα από τέτοια διαδικασία και διάλογο, τα δύο σώματα-υπάρχεις προσεγγίζουν το ένα το άλλο ή απομακρύνονται το ένα από το άλλο, συλλαμβάνονται και απομαδούνται την έναρξη της επόμενης κίνησης του άλλου, ή ακόμη και της ακινησίας του.

"...who arrives, he or she who comes, coming to be where she or he was not expected, where one was awaiting him or her without waiting, without expecting it, without knowing what or whom to expect, what or whom I am waiting for and such is hospitality itself..." Derrida's "Aporias"

Τα ερεθίσματα και αυτές οι δυναμικές καταλήγουν σε μια χορευτική φόρμα που στοχεύει να αντικατοπτρίσει την ανθρώπινη φύση και ψυχή τόσο από μέσα όσο και από έξω.

Η χορογραφία στοχεύει στην εξεύρεση νέου κινητικού λεξιλογίου, χρησιμοποιώντας τη μινιμαλιστική κίνηση, την οποία εμπλουτίζει με τη χειρονομιακή γλώσσα.

Για να επιτευχθεί αυτό, ςητούμενο από τους χορευτές είναι η ανεύρεση κίνησης από βαθύτερα στρώματα του «είναι» τους και η εξέλιξη της ικανότητάς τους στην αφήγηση μιας ιστορίας μέσα από δικούς τους τρόπους, δημιουργώντας έτσι μια δική τους χειρονομιακή γλώσσα.

Το έργο, μέσα από τη διαδικασία αυτή, στοχεύει στο δραματικό πνεύμα που ανευρίσκεται στα συγγράμματα των post structuralists φιλοσόφων όπως του Derrida και του Barthes:

"Σε κοιτάζω όπως όταν κάποιος ατενίζει το αδύνατο", Roland Barthes

Αλεξάντρα Βάγιερσταλ

"Gaze"

"Gaze" is a dance piece linking the various elements of time space and sound, with movement and the language of the body. The theme of this dance presentation is the communication of border situations in human interaction, resulting in a dance dialogue between the inner and outer layers of the bodies on stage.

... " all the senses can gaze, the gaze can smell, listen, grope etc.

Goethe: "The hands want to see, the eyes want to touch"

The choreography connects three different but interacting layers of audio, visual and movement material: video sequences of body parts and a devised musical score intercepted with voice fragments in an already existing musical work, as part of the choreographic concept.

The presentation aims at a kind of dance geometry of feelings, at the moment when one body approaches another or departs, or marks a static point before the next move.who arrives, he or she who comes, coming to be where she or he was not expected, where one was awaiting him or her without waiting, without expecting it, without knowing what or whom to expect, what or whom I am waiting for-and such is hospitality itself..."Derrida's "Aporias"

The impulses and dynamics result in a dance form, reflecting inner and outer states within the body's psyche and nature (ψύσις)

The choreographic draft or score, aims at discovering a new dance vocabulary by involving minimal and at times complex movement based on gesture language.

In order to achieve this, the dancers find material from the deeper layers of their being and find ways to tell a story through the use of their own gestural language. In the process of the unfolding of the work the piece aspires towards a dramatic undercurrent, which echoes the theories of post structuralism, writers like Derrida and Barthes:

"I gaze at you, as if one gazes at the impossible", Roland Barthes

Alexandra Wainerstall

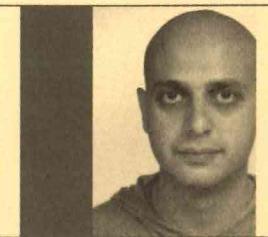
ΜΟΥΣΙΚΗ / MUSIC LOOP PROJECT

Αν θέλουμε απεγνωσμένα να τους φορέσουμε μια 'ταμπέλα' στην πάρχη, θα είναι μάλλον δύσκολο για την ώρα, γιατί ακριβώς τους βρίσκουμε στο ξεκίνημά τους. Αυτό που θα μπορούσε να πει κανείς, είναι πως κάτω από την 'ομπρέλα' της ονομασίας του γκρουπ, Loop Project-επανάληψη, κύκλος-υπάρχει χώρος για πειραματισμό και αυτοσχέδιασμο. Ακούγοντάς τους, έχω την αίσθηση ότι διαθέτουν έναν αυτάρκη κι αυτοτροφοδοτούμενο κόσμο παραγωγής μουσικών ίδεων. Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα πρωτοποριακό κυπριακό μουσικό σχήμα, που έχει τα μέσα, πιστεύω, και την επιθυμία να παρέμβει στην καθημερινότητα, φορτίζοντάς την με κωδικοποιημένες σημασίες και αιθαίρετη μα και γοντευτική ηθογραφία μέσα από τους στίχους μιας ανίσυχης και χαρισματικής ομάδας μουσικών. Αν ήταν να προσθέσω κάτι, θα έβλεπα τους ορίζοντές τους να διευρύνονται και πέρα από το ενδιαφέρον τους να δημιουργήσουν νέους ήχους με αυτοσχέδια μουσικά όργανα. Η απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στον 'πολιτισμένο' κόσμο, θα μπορούσε να οπλίσει το λόγο τους με περηφάνια, επιθετικότητα και περισυλλογή. Τα πρώτα δείγματα που άκουσα μάλλον εκεί τους κατευθύνουν.

Μαριάννα Γαλίδη
Κριτικός Μουσικής

Even if we desperately tried to label this group with an identity sticker on the back, we will find it difficult simply because we meet them at their very beginnings. What one can say rather, is that, under the umbrella of the name of this group, Loop Project - repetition, circle - there exists plenty of space for experimentation and improvisation. Listening to them I get the feeling that they possess a self-sufficient and self-supplied world of musical ideas. With the Cypriot group Loop Project, we have a progressive musical team that I believe has the potential and the willingness to intervene in everyday life, charging it through the sounds and the lyrics of the group's uneasy but at the same time charismatic members, with coded meanings and with charming musical descriptions. If I were to add something to this report, it would be that I see this group's horizons being expanded ever further than their interest in creating in the process new sounds with their self-made instruments. The un-acceptable situation that exists today in the so-called 'civilized world', could very well arm their music with pride, lyrical aggression and thoughtfulness. Hearing them recently for the first time, it seems certain that their musical journey heads towards that direction.

Marianna Galidi
Music Critic

Δημήτρης Νεοκλέους

Διεύθυνση: Καντάρας 121, 2044 Στρόβολος, Κύπρος
Τηλ.: 00357 99 686209

Dimitris Neokleous

Address: Kantaras 121, 2044 Strovolos, Cyprus
Tel.: 00357 99 686209

Γεννήθηκε στη Λευκωσία. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Δίπλωμα Ζωγραφικής), Ελλάδα.

Ατομικές Εκθέσεις:

1998 35N 33E Jazz Club, Λευκωσία, Κύπρος
2000 Γκαλερί Πάνθεον, Λευκωσία

Ομαδικές Εκθέσεις:

1996 "Μελίνα Μέρκούρη '96"
HELEXPO, Θεσσαλονίκη
1997 Γενί Τζαμί, Παλαιό Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης
1998 Γκαλερί Μύλος, Θεσσαλονίκη
1999 Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, Λεμεσός
2000 Cyprus College, Λευκωσία
2000 Γκαλερί Art Studio, Λευκωσία
2001 "En Plein Air", σε ανοικτό χώρο, Λευκωσία
2001 In - Out, γκαλερί Πάνθεον, Λευκωσία
2002 Noise of Coincidence στο Αχ Αμαν Ethnic Bar
2002 Noise of Coincidence στην ανοικτή αγορά
2002 Εκθεσιακός χώρος "Κόδρα", Θεσσαλονίκη
2002 5η Μπιεννάλε Νέων Καλλιτεχνών, VRSAC, Σερβία
2003 Οργάνωση και συμμετοχή στη Διεθνή Εικαστική Έκθεση "Noiseobsession"
2003 Έκθεση "Το Φιλί" Γκαλερί K, Λευκωσία
2003 "April Meetings" SKC (Πολιτιστικό Κέντρο Νεότης), Βελιγράδι, Σερβία
2003 Witte De With Institute, Rotterdam
2003 Noise Connection, Λευκωσία

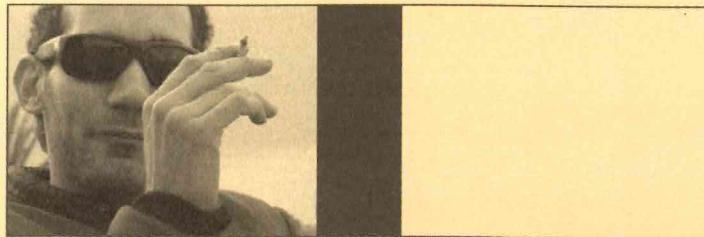
Born in Cyprus in 1973. Studied at the Aristotelio University of Fine Arts in Thessaloniki (Diploma of Art), Greece.

Solo Exhibitions:

1998 35N 33E Jazz Club, Nicosia
2000 Pantheon Gallery, Nicosia

Group Exhibitions:

1996 "Melina Merkouri _96", HELEXPO, Thessaloniki
1997 "Yeni Tzami", Old Archaeological Museum in Thessaloniki
1998 Mylos Gallery, Thessaloniki
1999 Arts and Literature House, Limassol, Cyprus
2000 Cyprus College, Nicosia
2000 Art Studio Gallery, Nicosia
2001 "En Plein Air", Nicosia
2001 In – Out, Pantheon Gallery, Nicosia
2002 Noise of Coincidence at Ah Aman Ethnic Bar
2002 Noise of Coincidence at the Open Market
2002 "Kodra" exhibition space, Thessaloniki
2002 5th Biennial of Young Artists of VRSAC, Serbia
2003 Organised and participated in the international exhibition "Noiseobsession"
2003 Exhibition "The Kiss", Gallery K, Nicosia
2003 "April Meetings" SKC (Student Cultural Centre) Belgrade, Serbia
2003 Witte De With Institute, Rotterdam
2003 Noise Connection, Nicosia

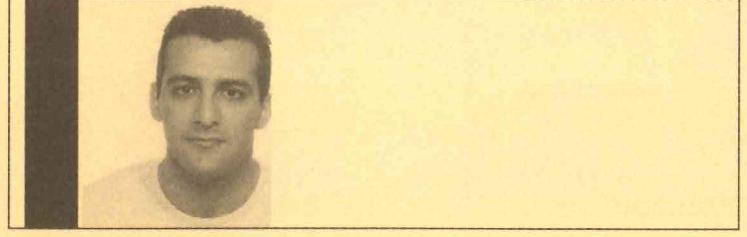

Φάνος Κυριάκου

Διεύθυνση: Δημοκρίτου 20, Παλουριώτισσα,
1036 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλ.: 00357 99 895668 / 00357 22 434455

Phanos Kyriakou

Address: Democritou 20, Palouriotissa,
1036 Nicosia, Cyprus
Tel.: 00357 99 895668 / 00357 22 434455

Δημήτρης Ρούσος

Διεύθυνση: Αργυροκάστρου 22, Νέα Έγκωμη,
2409 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλ.: 00357 99 514828 / 00357 22 658610
Ηλεκτρονική Διεύθυνση: drouzos@cytanet.com.cy

Dimitris Rousos

Address: 22 Argyrocastrou str., New Engomi,
2409 Nicosia, Cyprus
Tel.: 00357 99 514828 / 00357 22 658610
e-mail: drouzos@cytanet.com.cy

Γεννήθηκε το 1976. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες και Διαφημιστικό Ντιζάιν στο Ινστιτούτο Φρέντερικ (1996-1998). Στη συνέχεια φοίτησε στο Middlesex University, School of Arts, όπου αποφοίτησε με δίπλωμα BA στις Καλές Τέχνες (1999-2000).

Προηγούμενη Πείρα / Εκθέσεις:
2000 Δημιουργία μεγάλου σκέλους εγκατάστασης στο χώρο, αποτελούμενου από 12 σύνθετα γλυπτά, τα οποία λειτουργούν με πλεκτρισμό
2001 Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και σκηνογράφος σε πειραματικό animation art video. Ταυτόχρονα, διοργάνωσε εικαστικό δρώμενο στο πλαίσιο παρουσίασης γλυπτών του
2002 Ατομική έκθεση 25 γλυπτών, Πάνθεον, Λευκωσία
2002 Το βραβείο για τη δημιουργία ενός "site specific art installation" σε διαγωνισμό που διοργάνωσε η Ασφαλιστική Εταιρεία Eurolife
2002-2003 Τοποθέτηση εγκατάστασης στο χώρο, μήκους 20m, αποτελούμενης από 11 διαφορετικά γλυπτά, στον 3^ο όροφο του κτιρίου της ασφαλιστικής εταιρείας Eurolife
2003 Συμμετοχή στην ομαδική έκθεση "Noise Obsession" με κύπριους και ξένους καλλιτέχνες

Born in Nicosia in 1976. Studied at the Frederick Institute of Technology where he obtained the Higher Diploma in Graphic and Advertising Design (1996-1998). He then went on to obtain a BA in Fine Arts at the Middlesex University, School of Art (1999-2001).

Work Experience / Exhibitions:

2000 Worked on an interactive installation (12 sculptures functioning with electricity)
2001 Director, scriptwriter, set designer in an experimental animated video. Also created performance art as part of the presentation of his sculptures
2002 Solo exhibition, Pantheon Gallery, Nicosia, Cyprus
2002 First prize in the Eurolife Pancyprian competition for a site specific art installation.
2002-2003 Created and placed an art installation on the third floor of Eurolife building (11 different sculptures, 20m high)
2003 Participation in "Noise of Coincidence" group exhibition with Cypriot and foreign artists

Γεννήθηκε το 1977. Σπούδασε στο Frederick Institute of Technology στη Λευκωσία (Higher Diploma) στον Κλάδο Γραφικών Τεχνών και Διαφήμισης (1977-1999). Στη συνέχεια στο Πανεπιστήμιο West of England, (Πτυχίο BA (HONS) στον Κλάδο Γραφικών Τεχνών (1999-2001) και στο Πανεπιστήμιο Middlesex του Λονδίνου (Μεταπτυχιακό Visual Communication).

Εκθέσεις και Αναμεταδόσεις:

2001 HTV Limited, Λευκωσία
Πρόγραμμα: Brief Encounters series
2002 Φεστιβάλ ταινιών Γκαλερί Πάνθεον, Λευκωσία
2002 Επιμέλεια παραγωγής Βίντεο, για την Έκθεση "Traces of memory"
2002 Επιμέλεια παραγωγής Βίντεο που παρουσιάστηκε στο Μουσείο "Casina Pompeiana", Νάπολη, Ιταλία
Έκθεση: Painting in a photograph.
2002 Φεστιβάλ Mediaterra 2002, Αθήνα
Νέες Πλατφόρμες

Εργαστήρια και Συμπόσια:

2002 Καθηγητής: International Child Art Foundation (ICAF) Washington DC, ΗΠΑ

Βραβεία και Διακρίσεις:

1999 Πανεπιστήμιο Ουαλίας
Διάκριση στον Κλάδο Γραφικών Τεχνών και Διακοσμητικής
2001 Πανεπιστήμιο West of England (Bristol)
Πρώτο βραβείο στην κατηγορία 'Moving Image'
2001 The Alternative Media Co.
Πρώτο βραβείο στην κατηγορία 'Moving Image'
2001 HTV Limited
Πρόγραμμα: Brief Encounters series
2002 Φεστιβάλ Mediaterra 2002
Νέες Πλατφόρμες
Πρώτο βραβείο στην κατηγορία 'streaming video'

Επαγγελματική Πείρα:

1998-1999 Γραφίστας και Σχεδιαστής Πολυμέσων Logotypo Communications
2000 Γραφίστας και Σχεδιαστής Πολυμέσων (Video graphics) MS Viewpoint Ltd
2001-2003 Γραφίστας και Σχεδιαστής Πολυμέσων (Video graphics, Compositing) Green Olive Films
2003 Ελεύθερος επαγγελματίας - Γραφίστας και Σχεδιαστής Πολυμέσων (Video graphics, Compositing)

Born in 1977 in Nicosia. Studied at the Frederick Institute of Technology, Nicosia and obtained a Higher Diploma in Graphic and Advertising Design (1977-1999). He continued his studies at the University of the West of England, obtaining a BA (HONS) in Graphic Design (1999-2001) and at the Middlesex University in London obtaining an MA (HONS) in Visual Communication (2002).

Exhibitions / Transmissions:

2001 HTV Limited Nicosia Programme: Brief Encounters series
2002 Film Festival Pantheon Gallery, Nicosia
2002 Responsible for video production for the Exhibition "Traces of memory"
2002 Responsible for the production of a video, presented at the "Casina Pompeiana Museum", Naples, Italy
2002 Mediaterra Festival 2002, Athens New Platforms

Workshops/Symposia:

2002 Taught at International Child Art Foundation (ICAF) Washington DC USA

Awards / Distinctions:

1999 University of Wales. Distinction in Graphic Art and Interior Design
2001 University of the West of England. Gold Award in Moving Image
2001 The Alternative Media Co. Moving Image Graphics Award
2001 HTV Limited Programme: Brief Encounters series
2002 Mediaterra Festival 2002. New Platforms Gold Award for "streaming video" category

Work Experience:

1998-1999 Graphic Designer (Video graphics), Logotypo Communications
2000 Graphic Designer (Video graphics), MS Viewpoint Ltd
2001-2003 Graphic Designer (Video graphics, Compositing), Green Olive Films
2003 Freelance Graphic Designer (Video graphics, Compositing)

Γιώργος Τσαγγάρης

Διεύθυνση: Λεωφόρος Κέννεντυ 60, Διαμ. 301,
Παλλουριώτισσα, 1046 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλ.: 00357 22 439551 / 00357 99544790
Ηλεκτρονική Διεύθυνση: yiorgos.ts@cytanet.com.cy

Yiorgos Tsangaris

Address: 60 Kennedy Ave., Pallouriotissa
flat 301, Lefkosa 1046, Cyprus
Tel.: 00357 22 439551 / 00357 99 544790
e-mail: yiorgos.ts@cytanet.com.cy

Γεννήθηκε το 1976 στη Μόσχα. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες στο "The London Institute", The London College of Printing, Λονδίνο, Μεγάλη Βρετανία 1996 -1998 (BA HONS)

Εκθέσεις και Επαγγελματική Δραστηριότητα:
1995-1996 Διαφημιστικό Γραφείο Μονόγραμμα, Λευκωσία
1998 Συνεργασία με την εφημερίδα "The Guardian", (Εικονογραφηση), Λονδίνο, Μεγάλη Βρετανία
1998-1999 Διαφημιστικό Γραφείο Μονόγραμμα
1999 - 2003 Μόνιμη συνεργασία με το Κέντρο Κυπρίων Συνθετών (σχεδιασμός και καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπων)
1999 - 2001 Μόνιμη συνεργασία με τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού (σχεδιασμός και καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπων)
2000 Γκαλερί Κυπριακή Γωνία στη Λάρνακα Ομαδική έκθεση 7 χαρακτών
2000 UNICEF, Διεθνής Ημέρα Δικαιωμάτων του Παιδιού (σχεδιασμός αφίσας - μεταξοτυπίας), Κύπρος
2000 - 2002 Cyprus College (διδασκαλία γραφικών τεχνών)
2000 - 2002 Μόνιμη συνεργασία με το "Θέατρο ένα" στη Λευκωσία (σχεδιασμός και καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπων)
2000 - 2003 Σχολή Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Λέδροι (διδασκαλία Γραφικών Τεχνών), Κύπρος
2001 - 2003 "Κινηματογραφικοί Ορίζοντες", Διεθνές Φεστιβάλ "ΤΑ ΚΥΠΡΙΑ" (σχεδιασμός και καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπων)
2001 Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου, Ομαδική έκθεση
2001 Γκαλερί Opus 39, στη Λευκωσία, Ομαδική έκθεση χαρκτικής
2002 Noise of Coincidence (Ομαδική έκθεση) στο Ax Aman Ethnic Bar, Λευκωσία
2002 Αφιέρωμα στον Astor Piazzolla, σχεδιασμός σκηνικών, Σκαλί Αγλατζιάς, Κύπρος
2002 "Η Απόδραση της Βασίλισσας" ταινία Μικρού Μήκους του Πέτρου Χαραλάμπους (καλλιτεχνική διεύθυνση)
2002 Chico and the Gipsies, Συναυλία Ειρήνης, Διεθνες, Φεστιβάλ "ΤΑ ΚΥΠΡΙΑ", (σχεδιασμός σκηνικού και σχεδιασμός αφίσας)
2003 Συνεργασία με το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, Θεσσαλονίκης για διοργάνωση Φεστιβάλ Ελληνικού Ντοκιμαντέρ - Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Τεχεράνης (σχεδιασμός αφίσας), Ιράν
2003 Συνεργασία με το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου

Ιωάννα Λουκά

Διεύθυνση: Μέδοντος 3Α, 1060 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλ: 00357 22 750791 / 00357 99 686278
Ιστοσελίδα: www.joannalouca.com

Joanna Louca

Address: Medontos 3a , Nicosia 1060, Cyprus
Tel No.: 00357 22 750791 / 00357 99 686278
web site: www.joannalouca.com

Born in 1976 in Moscow. Studied Graphic Arts at The London Institute, The London College of Printing, London, Great Britain 1996-1998 (BA HONS).

Work Experience and Exhibitions:

1995 - 1996 Monogram Design Consultants, Nicosia
1998 Association with "The Guardian" newspaper, (Illustration), London, U.K.
1998 - 1999 Monogram Design Consultants
1999 - 2003 Permanent Association with the Union of Cypriot Composers (Graphic Art Direction)
1999 - 2001 Permanent Association with the Cyprus Tourism Organisation (Graphic Art Direction)
2000 "Kypriaki Gonia" Gallery, Larnaka, Group exhibition of 7 printmaking artists
2000 UNICEF International Day of Childrens Rights, (art work screenprint)
2000 - 2002 CYPRUS COLLEGE (teaching graphic arts)
2000 - 2002 Permanent Association with the "theatro ena", (Graphic Art Direction)
2000 - 2003 Ledri School Of Art (teaching graphic arts)
2001 - 2003 "World Cinema Horizons", Cyprus 2002 KYPRIA International Festival (Graphic Art Direction)
2001 Culturul Centre, Bank of Cyprus (Group exhibition)
2001 Opus 39 Gallery, Nicosia, Cyprus, engravings (Group exhibition)
2002 Noise of Coincidence at Ah Aman Ethnic Bar (group exhibition)
2002 Dedication to Astor Piazzolla, Skali Aglangias (Scenery Design), Nicosia, Cyprus
2002 "The Escape of the Queen", short movie by Petros Charalambous, (Art Direction)
2002 Chico and the Gipsies, Peace Concert, KYPRIA International Festival (Scenery Design, and Graphic Art Direction)
2003 Association with Thessaloniki International Documentary Festival for the organisation of the Greek Documentary Festival at the Museum of Contemporary Art of Teheran (Art Work Poster Design), Iran
2003 Association with the Cyprus National Theatre

Γεννήθηκε το 1973. Σπούδασε Foundation Art and Design στο Middlesex University, απ' όπου αποφοίτησε με άριστα στην υφαντική (1991-1995). Προχώρησε με μεταπτυχιακές σπουδές (MA) στην υφαντική στο Goldsmiths College, Λονδίνο (1995-1996).

Επαγγελματική Δραστηριότητα και Εκθέσεις:

1997 Ομαδική Έκθεση "Lewisham Gallery", Λονδίνο
1997 Ομαδική Έκθεση "London Business Design Centre", Λονδίνο
1998 Ίδρυση της επωνυμίας "Joanna Louca" δημιουργία σειράς αξεσουάρ μόδας από υφαντό
1998 Δημιουργία εγκατάστασης από υφαντό στο "Classic Hotel", Λευκωσία
1999 Δείγματα υφαντών για την εταιρεία "Hoechst Trevita, Φρανκφούρτη
1999 Σχεδιασμός υφαντών για τη συλλογή σχεδιαστή στο Παρίσι, για συλλογή αξεσουάρ "Καλοκαίρι 2002"
1999 - 2000 Προμηθεύει καταστήματα στο Λονδίνο και Τόκιο για συλλογές "Χειμώνας 1999 -2000" και "Καλοκαίρι 1999 - 2000" (καταστήματα Pineal Eye, Yasmin Cho, Koh Samai)
2000 Σχεδιασμός αξεσουάρ μόδας «Χειμώνας 2001» για την εταιρεία AY trading Inc. στο Τόκιο
2000 Συμμετοχή στο σαλόνι αξεσουάρ μόδας "Premiere Classe" και έναρξη συνεργασίας με το HP Showroom στο Παρίσι.
2001 Δεύτερη συμμετοχή στο σαλόνι αξεσουάρ μόδας "Premiere Classe" στο Παρίσι
2001 Ομαδική Έκθεση Opus γκαλερί στη Λευκωσία
2002 Σειρά υφασμάτων για χρήση από σχεδιάστρια υψηλής ραπτικής στη Λευκωσία
2002 Προμηθεύει καταστήματα στην Αγγλία, Ελλάδα, Ιαπωνία, Ιταλία και Κύπρο με τη συλλογή αξεσουάρ «Χειμώνας 2002»
2002 Συμμετοχή στο σαλόνι αξεσουάρ μόδας "Tranoi" στο Παρίσι
2002 Ατομική έκθεση "Contemporary Folk" στο Ξενοδοχείο "Anassa"
2002 Αρχή συνεργασίας με το "Fin Showroom", Λονδίνο
2002 Συμμετοχή στο σαλόνι αξεσουάρ μόδας "Tranoi" στο Παρίσι με τη συλλογή «Καλοκαίρι 2003»
2003 Συμμετοχή στο σαλόνι αξεσουάρ μόδας "Tranoi" στο Παρίσι «Φθινόπωρο-Χειμώνας 2003-2004»

Μαρία Θωμά

Διεύθυνση: Ασπρις 10, 2322 Κάτω Λακατάμια, Κύπρος
Τηλ.: 00357 99 308286

Maria Thoma

Address: Aspris 10, 2322 Kato Lakatamia, Nicosia
Tel.: 00357 99 308286

Η Μαρία Θωμά γεννήθηκε το 1980 στη Λευκωσία. Πούδασε Ελληνική Φιλολογία με ειδίκευση στη λωσσολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και στη συνέχεια κανείς μεταπτυχιακές σπουδές στη Μοντέρνα Λογοτεχνία του Πανεπιστήμιου του Leicester. Ποιήματά της έχουν ημοσιευτεί στο λογοτεχνικό περιοδικό "Akti". Το 2001 έδωσε την ποιητική συλλογή "Μια ιστορία για τον ουρανό", για την οποία έλαβε το Κρατικό Βραβείο Νέου Συγοτέχνη. Από τον Οκτώβριο διδάσκει ελληνικά σε ένοιους στα Επιμορφωτικά Κέντρα του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στη Λευκωσία.

Maria Thoma was born in 1980 in Nicosia. She studied Greek Philology, specialising in Linguistics at the University of Athens and then did her Masters degree in Modern Literature at the University of Leicester. Some of her poems have been published in the literary journal "Akti" and in 2001 she published the collection of poems "A story about the sky", for which she was awarded the State Prize for Young Writers. Since October she has been teaching Greek for foreigners at the Adult Education Centres of the Ministry of Education and Culture in Nicosia.

Επιμέλεια Κειμένων και Καταλόγου / Editing
Έλενα Χριστοδουλίδου / Elena Christodoulidou

Σχεδιασμός και Καλλιτεχνική Επιμέλεια/
Design and Artistic Direction
Γιώργος Τσαγγάρης / Yiorgos Tsangaris

Μετάφραση Κειμένου Έλενας Χριστοδουλίδου /
Translation of Elena Christodoulidou's text
Νατάσα Επαμεινώνδα / Natassa Epaminonda

Επιμέλεια Αγγλικών Κειμένων / Editing of English texts
Αντρούλλα Εναγγελίδου / Androulla Evangelidou

Συντονισμός Καταλόγου και Στοιχειοθεσία /
Coordination and Type-setting
Μαρία Κωνσταντίνου / Maria Constantinou

Εκτύπωση / Printing
Interprint

Αλεξάντρα Βάγιερσταλ

Διεύθυνση: Μιαούλη 4, 2368 Λευκωσία
Τηλ.: 00357 99 877240

Alexandra Waierstall

Address: Miaouli 4, 2368 Nicosia, Cyprus
Tel.: 00357 99 877240

Γεννήθηκε το 1979. Χορεύτρια και χορογράφος, απόφοιτος του «European Dance Development Center» (EDDC), Duesseldorf –Arnhem. Έχει δουλέψει με διάφορους χορογράφους όπως τους Jaap Flier, Mary O'Donnell (Fulkerson), Arianna Οικονόμου, Angus Balbernie και παρουσίασε δική της δουλειά στη Γερμανία, Ολλανδία και Κύπρο.

Χορογραφική δουλειά:
2001 «Drop» Solo video dance performance Λευκωσία, Ντύσσελντορφ- Γερμανία, Άρνεμ- Ολλανδία
2001 «Deep Rise» 1^ο Βραβείο Πλατφόρμας Χορού και συμμετοχή στο 4^ο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ Χορού, Κύπρος
2002 «Bodyscapes» παράσταση στο Tanz Tank για Νεαρούς Χορογράφους στο Ντύσσελντορφ, Γερμανία
2002 «Mirrors» σε συνεργασία με την Αριάννα Οικονόμου στο «Global Dance Festival» με θέμα «Το Μέλλον: Η Αισθητική της Διαφορετικότητας», Γερμανία
2003 «Μετάβαση» Πλατφόρμα Χορού, Κύπρος

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στην Κύπρο το 1968. Μετά την αποφοίτηση (πτυχίου στην Κοινωνική Ψυχολογία στο University College London), συνέχισε τις σπουδές του στον Κινηματογράφο, στο London Film School. Ξεκίνησε την καριέρα του πρώτα ως κινηματογραφιστής και η δουλειά του τιμήθηκε με διεθνή βραβεία, συμπεριλαμβανομένου και ενός Angel στο Φεστιβάλ του Εδιμβούργου. Αργότερα εργάστηκε ως editor, και ακολούθως δίδαξε editing στο London Film School. Έχει συνεργαστεί σε διάφορα προγράμματα με χορογράφους και ζωγράφους για το Arts Council of Great Britain. Σκηνοθέτησε το ντοκιμαντάρι «Manhole», το οποίο γυρίστηκε στη Λευκωσία, όπου ζει και εργάζεται.

Born in 1979. Dancer and choreographer, she graduated from the "European Dance Development Center" (EDDC), Duesseldorf-Arnhem. She has worked with different choreographers like Jaap Flier, Mary O'Donnell, Arianna Economou, Angus Balbernie and has presented her own work in Germany, Holland and Cyprus.

Chorographies:

2001 "Drop" Solo video dance performance, Nicosia, Duesseldorf-Germany, Arnhem-Holland
2001 "Deep Rise" 1st prize at the Choreographic Dance Platform and as a result presented this work at the 4th European Dance Festival the same year in Cyprus
2002 "Bodyscapes" video dance performance at Tanz Tank for young choreographers, Duesseldorf, Germany
2002 "Mirrors", a duet performed with Arianna Economou at the "Global Dance Festival" with subject "The Future: Aesthetics of Diversity", Germany
2003 "Transiency" Choreographic Dance Platform, Cyprus

ARISTODIMOS KYRIAKIDES

Born in 1968. After taking a degree in social psychology at University College London, Aris continued his studies at the London Film school. He embarked on a film career first as a cameraman receiving several international awards including an Angel at the Edinburgh festival, then as an editor, after which he taught editing at the London Film School. Past projects include collaborations with choreographers and conceptual artists for the Arts Council of Great Britain. Aris has recently directed a documentary film "Manhole" set in Nicosia where he currently lives.

LOOP PROJECT

Διεύθυνση: Ζαλόγγου 5, 2027 Λευκωσία, Κύπρος | Τηλ.: 00357 22 318789 | Ηλεκτρονική Διεύθυνση: asteri@netmail.com.cy
Address: 5 Zalongou str., 2027 Nicosia, Cyprus | Tel.: 00357 22 318789 | e-mail: asteri@netmail.com.cy

Δημήτρης Φύριος

Εργάζεται στον ευρύτερο χώρο της επικοινωνίας και της διαφήμισης ως κειμενογράφος, παραγωγός και εκφωνητής. Έχει τη μουσική, κυρίως πιάνο και σαξόφωνο. Συνέχισε τις σπουδές του στα δυο αυτά όργανα στην Πράγα για δυο χρόνια. Από το 2001 μέχρι το 2002 παρακολούθησε μαθήματα ορθοφωνίας.

Dimitris Fyrios.

He works in the advertising sector as a scriptwriter, producer and presenter of radio programmes. He began playing music as a percussionist with a number of different groups and later as a leading member of Loop Project. In addition, he has composed a number of jingles for radio and TV advertisements.

Γιώργος Βλάμης

Γεννήθηκε το 1971 στη Λευκωσία. Εργάζεται ως δάσκαλος στη Σχολή Τυφλών στη Λευκωσία. Έχει συμμετάσχει στους δίσκους: «Θαμώνες, 12 τραγούδια από τη Λευκωσία» και «Άν είναι μπλε θα ταξιδέψω». Παράλληλα έχει παίξει μαζί με διάφορα μουσικά σχήματα, ενώ τώρα πειραματίζεται σε νέους ήχους με τους Loop Project.

Yiorgos Vlamis

Born in Nicosia in 1971. He teaches at the Cyprus School for the Blind in Nicosia, Cyprus. As a musician he has taken part in the albums: "Thamones, 12 songs from Nicosia" and "An ine mple tha taxidepso". He has been a member of a number of music groups in Nicosia and now he is experimenting in new sounds with the group Loop Project.

Αχιλλέας Τομασίδης

Γεννήθηκε το 1971 στη Λευκωσία. Από το 1991 μέχρι το 1997 σπούδασε στο Εθνικό Ωδείο, κυρίως πιάνο και σαξόφωνο. Συνέχισε τις σπουδές του στα δυο αυτά όργανα στην Πράγα για δυο χρόνια. Από το 2001 μέχρι το 2002 παρακολούθησε μαθήματα ορθοφωνίας.

Achilleas Tomasidis

Born in 1971 in Nicosia. He studied at the National Music School from 1991 to 1997 with emphasis on piano and saxophone. He continued his studies for two years in Prague. From 2001 to 2002 he took lessons in speech training.

Κωνσταντίνος Πισσούριος

Γεννήθηκε το 1974 στη Λευκωσία. Φοίτησε στο Frederick Institute of Technology (Δίπλωμα Γραφικών Τεχνών, 1993-1995) και στο Central Saint Martin's College of Art and Design (BA Hons Fine arts, 1996-1999). Εργάστηκε στο «Θέατρο ένα» ως φωτιστής. Έχει, επίσης, συνεργαστεί με το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου ως σκηνογράφος. Από το 1999 εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας στο χώρο της τέχνης.

Konstantinos Pissourios

Born in Nicosia in 1974. He studied at the Frederick Institute of Technology from which he graduated with a diploma in Graphic Arts (1993-1995). From 1996 to 1999 he studied at the Central Saint Martin's College of Art and Design and graduated with a BA Hons in Fine Arts. He has worked at "theatro ena" in Nicosia, as lighting designer and at the State Theatre of Cyprus as a set designer. Since 1999 he has been working as a freelancer in the field of art.

Γιάκος Χατζηγιάννης

Γεννήθηκε το 1970. Φοίτησε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (BA in Cultural Studies and Comparative Literature) και στην Ολλανδία (MA in Philosophy and Cultural Analysis). Με την επιστροφή του στην Κύπρο το 1999 εργάστηκε αρχικά στο «Θέατρο ένα» ως υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων και αργότερα στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου ως παραγωγός/σκηνοθέτης ρωτανής καθημερινής εκπομπής. Από το 2001 διατηρεί εταιρεία παραγωγής βίντεο και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

Yiayos Hadjiyiannis

Born in 1970. He studied in the U.S.A (BA in Cultural Studies and Comparative Literature) and in Holland (MA in Philosophy and Cultural Analysis). After his return to Cyprus in 1999, he worked first at "theatro ena" where he was responsible for public relations and later at the Cyprus Public Television as a producer/director of a live daily show. Since 2001 he has been running his own company for the production of videos and organisation of cultural events.

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ / PRESIDING COMMITTEES

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ/ FINE ARTS

*Eleni Nikita
André Zivanari
Aggela Filota
Kyriakos Kallis*

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ/ GRAPHIC ARTS

*Eleni Nikita
André Zivanari
Aggela Filota
Kyriakos Kallis
Euripidis Zantidis*

BINTEO APT/ VIDEO ART

*Eleni Nikita
André Zivanari
Aggela Filotou
Kyriakos Kallis
Nikos Karanikkis
Nadia Stylianou*

ΜΟΔΑ/MODA

*Niki Lazaridou
Kika Ioannidou
Ioanna Moiseos
Yeorgia Chrysanthou*

ΧΟΡΟΣ/DANCE

*Eleni Nikita
Margarita Andreou
Marina Economou-
Stavriniades
Phroso Hadjigeorgiou*

ΜΟΥΣΙΚΗ/MUSIC

*Eleni Nikita
Savvas Savva
Marianna Galidi
Pepi Michaelidou
Elena Charalambous*

Σε όλες τις επιτροπές συμμετέχει ως μέλος, η Επίτροπος της Κυπριακής συμμετοχής στην Μπιενάλε, Έλενα Χριστοδουλίδου/
Mrs Elena Christodoulidou, Curator of the Cypriot participation at the Biennale, participates as a member in all the above committees.

119
6-15
ΜΠΙΕΝΝΑΛΕ Ν
BIENNIAL OF Y